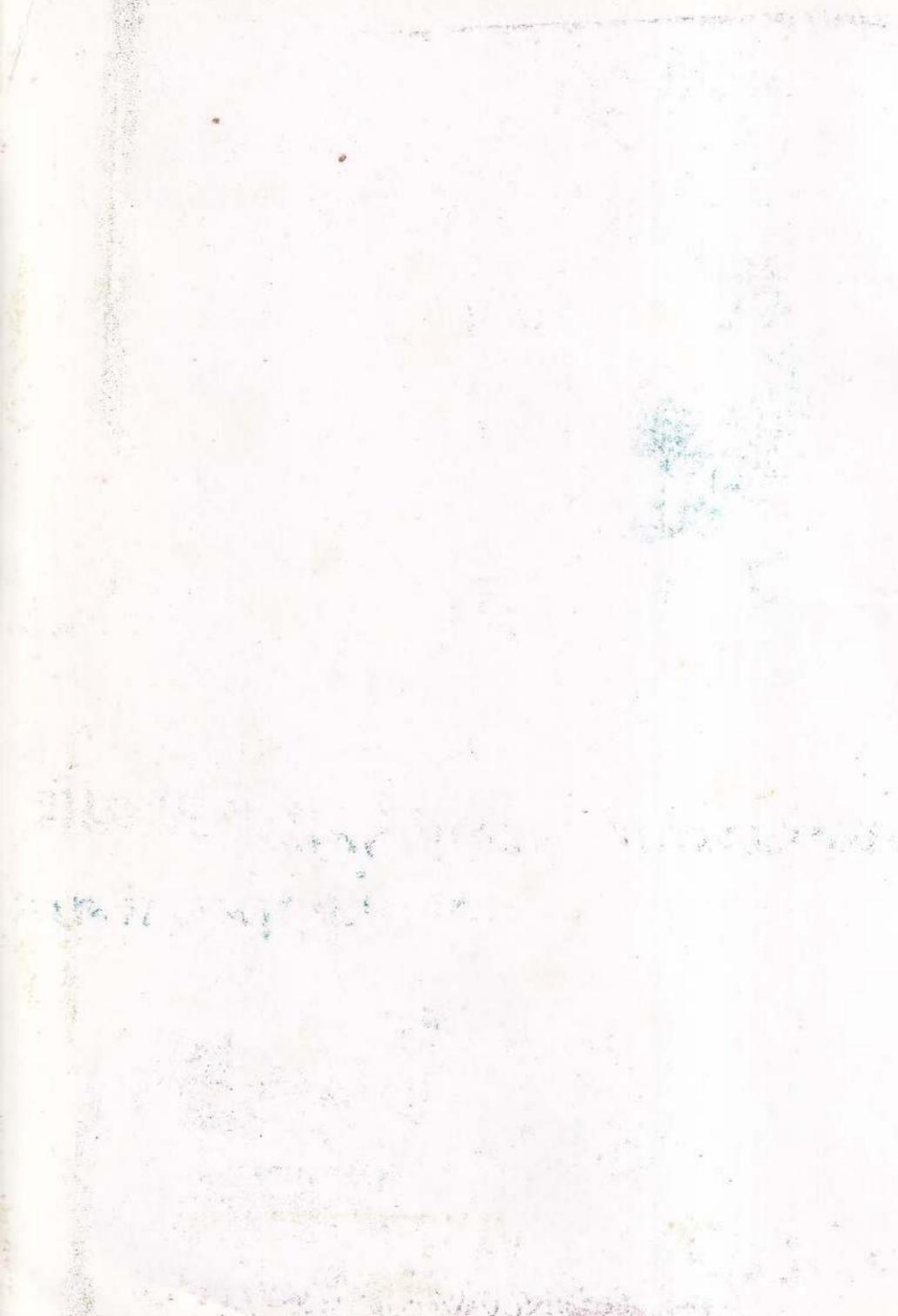

என்கை அழைத்தவர்
உண்மையுள்ளவர்

Rev.V.N.தர்மகுலசிரிசுந்தர்

**என்னை அழைத்தவர்
உன்மையுள்ளவர்**

Rev.V.N. தர்மகுலசிங்கம்

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	01
என்னை அழைத்தவர் உண்மையுள்ளவர்	04
பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன்	14
கிறை ஆட்சியின் மாட்சி	16
கறிஸ்து கில்லாத கறிஸ்தவர்கள்	17
ஞான ஒளியைத்தேடி	21
உயிர்த்தெழுந்த கறிஸ்துவின்...	25
திருச்சபையும் தூய ஆவியின்....	30
ஏன் இந்த மெளனம்	34
திருச்சபைப்பணியில் பெண்கள்	37
சீலுவை தரும் சீந்தனைகள்	41
இந்துக்களும் மத நம்பிக்கையும்	44
மனிதகுல ஒன்றிப்புப் பணியில்...	54
கிறைவன் தந்த திருச்சபை	57
தன்னை ஈந்த தலைவன்	59
கட்டாய மதமாற்ற தடைச்சட்டம்	63
நற்செய்தியாக வந்த மைந்தன்	68
மனமாற்றம் வேண்டும்	69
மன்னன் வரவேண்டும்	71

அணிந்துரை

அருட்திரு. கலாநிதி. ஆர்தர். ஜெயக்குமார்

போதகர் வண.வி.என்.தர்மகுலசிங்கம் அவர்களுடன் நட்புக் கொள்வதற்கு கிடைத்த வாய்ப்புக்காக இறைவனைத் துதிக்கிறேன். நூலாக வெளிவரும் தனது தொகுப்பு கட்டுரைக்கு ஓர் அணிந்துரை எழுத என்னைக் கேட்டுக் கொண்டதற்காக அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

போதகர் வி.என். தர்மகுலசிங்கம் ஓர் வைரம் - பல பட்டைகளுடன் கூடிய தீட்டப்பட்ட வைரம், இதை அவருடைய பல எழுத்துப் படைப்புக்களின் மூலம் அறியலாம். மதுரை தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரியில் போதகப்பணிக்கான படிப்பும், பயிற்சியும் பெற்றுக் கொண்டிருந்த நாள் முதற் கொண்டே (1971 - 1975) தனது எழுத்துப்பணியை ஆரம்பித்துள்ளார். நான் அறிந்த மட்டில் அவர் இதுவரை இருபத்தியேழு கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவை புதிய உலகம், உதயதாரகை, இறையியல் களஞ்சியம், புதுமை, வீரகேசரி, தெளிவு ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் ஐந்து நாடகங்கள் என பலவகைப்பட்ட அவருடைய படைப்புக்கள் அவருடைய பன்முகப்பட்ட வைரம் போன்ற திறமைக்கு சான்று எனக்கூறலாம். இவ்வெவ்வேறு படைப்புக்களும் அவருடைய ஆழ்ந்த இறையியல் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியவை. பட்டை தீட்டப்பட தீட்டபத்தான் வைரம் சிறப்படையும். அதனைப்போன்று அவருடைய போதகப்பணிக் காலத்தில் அவர் பெற்ற வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அவர் சிந்தனைகளின் மூலம் பல படைப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன. ஏனெனில் அவை உணர்வு பூர்வமானவை மட்டுமல்ல, பெற்ற அனுபவம்

சார்ந்தவை. “கிறிஸ்துவின் வழி என்வழி - அது அவர் காட்டிய சிலுவை வழி ” என்ற அவர் கூற்று, அவருடைய கிறிஸ்தவ அனுபவத்துக்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனலாம்.

இந்த நூலின் ஆக்கியோன் இக்கட்டுரைகளின் மூலம் தீர்க்கதரிசியின் பணியையும் செய்கின்றார். இறைமக்களின் கூட்டமாகிய திருச்சபைபற்றிய தன் இறையியல் திருமறை சார்ந்த கருத்துக்களைத் தெளிவாகக் கூறுகிறார். அதேவேளை இன்றைய திருச்சபையின் குறைகளையும் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. கிறிஸ்தவர்களின் மேற்பூச்சான வாழ்க்கையை கடிந்துரைக்கிறார். ஞான ஒளியாக மரித்தும் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை இன்றும் கல்லறையில் தேடும் கிறிஸ்தவர்களை குறித்து வருந்துகிறார் “ கிறிஸ்துவைப்பற்றிய விசுவாசமற்ற வாழ்வு சுவாசமற்ற வாழ்வுக்கு ஒப்பானது என்ற கருத்து தெரிவிப்பதன் மூலம் திருச்சபையின் மேல் / கிறிஸ்தவர்களின் மேல் அவருக்குக்கிருக்கின்ற அக்கறை புலனாகிறது.

போதகர் வி.என.தர்மகுலசிங்கம் தன் குருத்துவப்பணியை 25வது வருட நிறைவாக வெளியிட்ட “டாக்டர் சத்தியா” என்னும் நாடகம் அவருடைய பல திறப்பட்ட திறமைக்கு சிறந்ததெரு எடுத்துக்காட்டு. பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரமாக விளங்கும் அவருடைய திறமைகள் வாழ்க, வளர்க எனவாழ்த்துகிறேன்.

கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்வாரி

மருதுனார்மடம்

சுன்னாகம்

கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி

மடுதனார் மடம், சுன்னாகம்

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக எங்கள் இறையியல் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிய வண. தர்மகுலசிங்கம் அவர்கள் எதிர்வரும் மே மாதம் தொடங்கியும் ஆதினத்தில் உள்ள உடுப்பிட்டித்திருச்சபையின் பொறுப்பேற்று, திருப்பணியாளராக ஊழியம் செய்வதற்கு ஆதீனத்தால் பணிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவர் இறையியல் கல்லூரியில் இருந்த காலத்தில் மாணவர்களுக்கு சமய உரையாடல், நற்செய்திப்பணி, தமிழ் இலக்கியம், சமயங்கள் ஆகிய பாடங்களை கற்பித்து வந்தார். மாணவர்கள் சமய உரையாடலில் எவ்விதம் ஈடுபடவேண்டும் என்பதை அனுபவரீதியாகக் கற்பதற்கு பரித்தித்துறை நயினாதீவு முதலிய இடங்களுக்கு கொண்டு போய் அங்கு சில நாட்கள் தங்கிக் கற்பித்தார். மேலும் சில நாட்கங்கள் எழுதி அரங்கேற்றுவதிலும் போதகர் அவர்கள் பலரின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது இவர் இங்கிருந்த காலத்தில் அறுவடை, டாக்டர் சத்தியா, ஆகிய இரு நாடகங்களை மாணவர்களுடன் சேர்ந்து தானும் அவற்றில் முக்கிய பங்கெடுத்து சிறப்பாக அரங்கேற்றினார்.

போதகர் அவர்கள் உதயதாரகை, தெளிவு வீரசேகரி ஆகிய பத்திரிகைகளிலும், புதுமை, இறையியல் களஞ்சியம், புதிய உலகம் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் பல கட்டுரைகள் சுவிலேடி நாடகங்கள் ஆகியன எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இறைவன் தந்த தாலந்துகளை அவரின் மாட்சிமைக்காகத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி இன்னும் பல நற்செய்தி நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுத வேண்டுமென இறைவனை வேண்டுகிறோம். போதகர் குடும்பத்தினருக்கு எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

ஆசிரியர்

இறையியல் களஞ்சியம்

என்னை அழைத்தவர் உண்மையுள்ளவர்

நான் மூன்று தலைமுறையாக கிறிஸ்தவ மதத்தை தளுவிய ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தேன். நான் சமுவேல் பொன்னையா வீரவாகுவிற்கும். மேபல் நேசரத்தினத்துக்கும் இரண்டாவது புதல்வனாக பிறந்தேன். எனது தந்தையின் தந்தையார் மிஷனரிகாலத்தில் ஊழியம் செய்த சுதேச போதகர். அவர் பல திருச்சபைகளில் அரும்பணி ஆற்றியவர். எனவே அவரது வழியில் ஒருவர் போதகராக வரவேண்டுமென்று எங்கள் குடும்பத்தினர் விருப்பம். கொண்டனர். அவ்விருப்பத்துக் கேற்ப நான் போதகராக வரவேண்டும் என்று எனது சிறு பிராயத்தில் விருப்பம் கொண்டேன். அதனால் என்னைப் போதகர் என்றும் அழைப்புப் பெயர் சூட்டி அழைத்தனர். காலப் போக்கில் வளர்ந்து வாலிபனாக வந்தபோது திருச்சபையில் வாலிபர் சங்கத்தில் உறுப்பினராகி செயலாற்றினேன். வாலிபர் பாசறைகள் மற்றும் வாலிபர் கூட்டங்களில் முக்கிய பங்கெடுத்து வந்தேன். அந்த நாட்களில் போதகருக்கான தகுதிகள் எனக்குக் காணப்படவேண்டும் என்று உணர்ந்தேன். பல சோதனைகளுக்கிடையே அதிலும் வளர்ச்சி கண்டேன்.

நான் படிக்கும் காலத்திலேயே எங்கள் வருமானம் போதாது என்பதனை உணர்ந்து கொண்டேன். 1963^{ல்} G.C.E.O/L பரீட்சையில் சித்தியடைந்தேன் ஆனாலும் மேலும் படிப்பதற்கு சிலதடைகள் இருந்தது. எனவே நான் ரீயுசன் கொடுக்கும் ஆசிரியனாக பணியாற்றி வந்தேன் அதனால் எனக்கு ரூபா 300க்கு மேல் வருமானம் வந்தது அதேவேளையில் எனது பொழுது போக்காக சபையின் வாலிபர் சங்க நடவடிக்கை களில் நாட்டம் கொண்டேன். அப்போது எனது

நோக்கத்துக் கேற்ப பல பெரியார்கள் துணைபுரிந்தனர். அவர்களில் சிலரை என்னால் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. அவர்கள் அருட்திரு ஆசீர்வாதம் போதகரின் மனைவி ஞானி அக்கா, Dr.Mrs.சந்திரா சேதுராஜன், திரு.சி.பி. பவிங், அருட்திரு.எஸ்.எஸ்.அருளம்பலம், அருட்திரு.ஜெ.எம்.சிங்க நாயகம், மறைந்த பேராயர்.டி.ஜெ.அம்பலவாணர். அவர்கள் நான் செரம்பூர் மற்றிகுலேசன் பரீட்சையில் தேறுவதற்கு ஊக்கமும், உதவியும் செய்தவர் பேராயர்.டி.ஜெ.அம்பலவாணர் அவர்கள். அவர் உடுப்பிட்டித் திருச்சபையில் ஊழியராக இருந்தபோது நான் இந்தியாவில் ஆந்திரா மாநிலத்தில் மகூலிப்பட்டிணத்தில் நடைபெற்ற வாலிபர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவருடைய காலத்தில் நான் மதுரை அரசடி இறையியல் கல்லூரிக்கு B.th பட்டப்படிப்புக்காக அருட்திரு எஸ்.ஜெயநேசன், அருட்திரு.ஜெயக்குமார் ஆகியோருடன் 1971ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் அனுப்பப்பட்டேன்.

இறையியல் கல்லூரி வாழ்க்கையில் பெற்றோர் சகேதர்களை பிரிந்து விடுதியில் வாழ்ந்தது எனக்கு புதிய அனுபவமாக இருந்தது. அங்கு அனைத்து ஆசிரியர்களினதும், மாணவர்களினதும் அன்புக்குப் பாத்திரமாக வாழ்ந்தேன். அக்கல்லூரி வாழ்கை பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காண உதவியது. கட்டுரை எழுதுதல், நாடகம் நடத்ததல், சமய உரையாடல் நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்ளுதல், சினிமா பார்த்தல், புதிய இடங்களைச் சென்று பார்ப்பது எனது பொழுது போக்காக அமைந்தது வகுப்புகளுக்கு தவறாது சமூகமளிப்பேன் பாடங்களைப் புரிந்து கொண்ட அளவிலேதான் பரீட்சையிலும் தோற்றுவேன். பரீட்சைக் கென்று விசேடமாகப்படிப்பது குறைவு. இதனால் எனது மதிப்பெண்கள் விசேடமாக்கக்கிடைப்பதில்லை. ஆனால் விசேட மதிப்பெண்கள் மேற்படிப்புக்கு அவசியம் என்பதனை பின்னர் தான் உணர்ந்தேன். ஆனாலும் உரிய காலங்களில் சித்தியெய்தி B.th பட்டமும பெற்றேன்

நான் இறுதியாண்டு மாணவனாக இருந்த போதே எனது விவாகமும் நிறைவேறியது. நான் எனது மனைவி மேரி தேவபுஸ்பத்துடன் 1975 தைமாதம் முதல் 1975ஏப்பிரல் மாதம் வரை கல்வூரியில் குடும்பமாணவனாக வாழ்ந்து படிக்கும்

வாய்ப்புக்கிடைத்தது அந்தநாட்களில் எனது மனைவியும் போதகர் மனைவிக்கான பாடத்திட்டத்தில் கலந்தகொண்டு அதற்கான சான்றிதழையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

நான் 1975^{ம்} ஆண்டு மே மாதம் 1^{ம்} திகதி முதல் நெடுந்தீவு திருச்சசையின் ஊழியனாக ஆதினத்தினால் அனுப்பப்பட்டேன் அங்கேநான் எனது பணியினை உரிய காலத்தில் எனது மனைவியுடன் சென்று ஆரம்பித்தேன் எனக்கு அங்கே சேகரப் போதகராக இருந்தவர் அருள்திரு S.P.ஜெயசிங்கம் அவர்கள். எனக்கு நெடுந்தீவு வாழ்கை பலபுதிய மகிழ்ச்சி தரும் அனுபவங்களைத்தந்தது. அதற்குக்காரணம் அங்கே வாழ்ந்த மக்கள் காட்டிய அன்பும், வரவேற்பும், அவர்களது விருந்தோம்பும் பண்பு என்றே கூறுவேன் அங்கே பிள்ளைகள் மத்தியிலும், வாலிபர்களின் மத்தியிலும், பெரியவர்கள் மத்தியிலும் சமயப்பணி மாத்திரம் அல்ல சமூகப்பணிகளும் செய்தேன். சுகாதாரசபை தலைவராக இருந்து சுகாதார கருத்தரங்குகளையும், குதிரைப்பந்தயம் ஒன்றையும் நடப்பித்தேன் பிள்ளைகளின் முன்னேற்றம் கருதி இலவச ரியூசன் வகுப்புகள் நடத்தினேன். பாலர் பாடசாலை ஒன்றினை ஆதின உதவியின்றி ஒரு ஆசிரியையின் உதவியுடன் நடத்தினேன். கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.N.R.பாலசிங்கம் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அங்குள்ள கத்தேலிக்க பாடசாலை ஒன்றில் தொண்டராசிரியராகவும் பணியாற்றினேன். எனது நேரத்தை பயனுள்ள காரியங்களுக்காக பயன்படுத்தினேன் என்ற திருப்தி எனக்கிருந்தது. நெடுந்தீவு எனக்கு வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற இடமாகும். அதற்கு காரணம் எனது மூத்தமகன் சமூவேல் தேவாநந் அங்கே பணியாற்றிய போது பிறந்தார்.

1976^{ம்} ஆண்டு மே மாதம் 1^{ம்} திகதி முதல் அராலிக்கு ஊழியனாக மாற்றம் பெற்றேன். அங்கே 2ஆண்டுகள் மட்டும் பணியாற்றினேன். அங்கே எனது பணிகளில் சில தடங்கல்கள் ஏற்பட்டது. அங்கே சில புதிய அனுபவங்களை கடந்து செல்லவேண்டியிருந்தது. எனது மூத்த சகோதரியின் திருமணம் நான் அங்கே பணியாற்றிய போது நடைபெற்றது இதனால் அங்கே அது ஒரு குடும்பஉறவினை ஏற்படுத்துவதற்கு காரணமாயிருந்தது ஆனாலும் எனது பணி விடையத்தில் மேட்டில் இருந்து பள்ளத்தில் வீழ்ந்த ஒரு அனுபவமாகவே

என்னால் கருதக்கூடியதாக இருந்தது.

பின்னர் ஒன்றரை வருடம் மதுரை இறையியல்க் கல்லூரியில் குடும்பமாக வாழவும் அதேவேளை B.D.பட்டப்படிப்பைத் தொடரவும் ஆதினத்தால் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. B.D பட்டத்துக்ககான இறுதிப் பரீட்சையில் 1982ம் ஆண்டில் தோற்ற இருந்தபோது எனக்கு பலத்தசோதனையாக எனது விசாமறுக்கப்பட்டு பரீட்சை தொடங்குவ தற்கு 12நாட்களுக்கு முன்னதாகவே நாட்டைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று பணிக்கப்பட்டேன். அப்போது இறையியற்கல்லூரி அதிபராக இருந்த அருள் திரு. கிறிஸ்தோபர் குறுண்மன் என் விடயமாக பல முயற்சிகள் எடுத்தும் பலன் கிடைக்கவில்லை. எனவே செரம்பூர் கல்லூரியுடனும் கண்டி பிலிமத்தலாவ இறையியற் கல்லூரியுடனும் தொடர்பு கொண்டு எனது பரீட்சையை பிலிமத்தலாவையில் எழுத ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. நான் எனது மனைவியையும், மகனையும் என்னுடன் தற்செயலாக வந்து தங்கிய உறவினரிடம் அவருடன் நாடு திரும்புவதற்கான ஒழுங்கைச் செய்தேன் பின்னர் நான் மதுரையில் இருந்து புகைவண்டி மூலமாகவும் கப்பல் மூலமாகவும் பிலிமத்தலாவை இறையியல் கல்லூரிக்கு வந்து சேர்ந்தேன் அங்கே 5பாடங்களில் 3பாடங்களை மாத்திரம் எழுதவதற்கு வாய்புக்கிடைத்தது. எழுதிய 3பாடங்களிலும் சித்தியடைந்தேன். எனைய இரண்டு பாடங்களை எழுத வேண்டியிருந்தது. எனது மனைவியும் மகனும் நான் ஒழுங்கு செய்த உறவினருடன் இலங்கையை வந்தடைந்தனர்.

1982^{ம்} ஆண்டு மே மாதம் 1^{ம்} திகதிமுதல் அளவெட்டித் திருச்சபைக்கு ஊழியனாக மாற்றம் பெற்றேன் 1983 யூலையில் இனக்கலவரம் ஏற்பட்டது தமிழ் விடுதலை இயக்கங்கள் தோன்றி வளர்ந்த காலம். இது ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையை தேற்றுவித்தது ஆனாலும் அளவெட்டித்திருச்சபையில் எனது பணிக்காலம் நெடுந்தீவைப் போல் பலநல்ல அனுபவங்களைத்தந்தது எனக்குத் திருச்சபையிலும் ஏனைய மக்கள் மத்தியிலும் பலத்த செல்வாக்குள்ள அனுபவங்கள் கிடைக்கப் பெற்றேன் அங்கே பணியாற்றிய போதுதான் எனக்கு குருத்துவ ஆபிசேகம் நடைபெற்றது. நான் திருச்சபையில் முன்னெடுக்கும் எந்த விடயத்தையும் சிறப்புற நடைமுறைப்படுத்த

சபையாரிக் ஒத்துழைப்புக்கிடைத்தது. திருச்சபை பணத்தில் ஒரு திருச்சபை மண்டபம் கட்டுவதற்கு கட்டட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. புதிய சேமக்காலை ஒன்று நீதிமன்றத்தீர்ப்பின் மூலம் பெறப்பட்டது. அரசின் செயற்பாடுகள் குறைந்து காணப்பட்டதால் சமூகப்பணியின் தேவை ஏற்பட்டது நான் அங்குள்ள பெரியார்களின் ஒத்துழைப்புடன் தென் அளவை அபிவிருத்திச்சங்கம் ஒன்றினை உருவாக்கி அதன் போசகராக பணியாற்றினேன் அங்கே இயங்கி வந்த இணக்க சபையிலே முக்கிய அங்கத்தவனாக பணியாற்றினேன் அதன் மூலம் பலபிரச்சினைகள் சுமுகமாகத்தீர்க்கப்பட்டது.

1987ம் ஆண்டு தை மாதம் 1ம் திகதி முதல் எனது பிறப்பிடமான உடுப்பிட்டித்திருச்சபைக்கு மாற்றம் பெற்றேன். 1987ம் ஆண்டு மே மாதம் 22ம் திகதி எனது 2வது மகன் டானியேல் தயானந்தின் 1வது பிறந்த தினம் உடுப்பிட்டித்திருச்சபை குரு மனையில் கொண்டாடப்பட்டது அதேமாதம் 26,27ம் திகதி வடமராச்சியில் இராணுவநடவடிக்கை நடைபெற்றது. பத்துக்கு மேலாக விமானங்கள் குண்டுபோடும் விமானங்கள், கெலிகொப்டர் போன்றன விமானத்தாக்குதல் நடாத்தியது அப்போது குரு மனையில்லிருந்து வெளியேற முடியாது தவித்தோம் 27ம் திகதி குருமனைக்கு விமானம் மூலம் இரு தடவை குண்டு வீசப்பட்டது. ஆனால் 5நிமிடங்களுக்கு முன்னதாக நானும், மனைவியும் பிள்ளைகளும் ஆலயத்தினுள் சரண்புகுந்தோம். 5நிமிடத்துக்கு முன்னதாக குருமனையில் இருந்து ஆலயத்துக்கு செல்லத்தூண்டி யது கடவுளின் செயல்என பூரணமாக நம்புகிறேன் மேலும் போராளிகள் எங்கள் ஆலய எல்லைக்குள் வந்துவிட்டார்கள். எனவே அவ்விடம் விட்டு வெளியேறுவது தான் சரியெனத்தோன்றியது விமானத்தாக்கு தலில் இருந்து தப்புவதற்காக வானத்தை பார்த்தவண்ணம் நான் எனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் உடுத்த உடுப்புடன் 3கிலே மீற்றர் தூரம் சுற்றி நடந்து எனது பிறந்த இல்லத்துக்கு வந்து சேர்ந்தோம். அங்கே எமது நிலை எப்படி இருக்குமோ என்று கவலைப்பட்ட எனது தாயார் சகோதரர்கள் எங்களைக்கண்டதும் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தி தங்களை சமாதனப்படுத்தி கொண்டனர். இராணுவம் உடுப்பிட்டி குருமனையை விட்டு அகன்றதும், குருமனையை சென்று பார்த்தபோது அதன் கூரையும் சுவரும் பலத்த பாதிப்படைந்து காணப்பட்டது. உருப்படியாக எந்தப் பொருளையும்

எடுக்க முடியாது இருந்தது எனது மோட்டார் சைக்கிள் சந்தியில் வைத்து வேறு இரு மோட்டார்சைக்கில்களுடன் கொழுத்தப்பட்டிருந்தது எனது தேசிய அடையாளஅட்டை சிதறிய பொருட்களுக்குள் காணப்பட்டது.

அந்த நாட்களில் சேத விபரங்கள் சேகரித்தல், மக்களின் உடனடித்தேவைகள் கவனிக்க வேண்டியிருந்தது இதற்காக ஒரு குழுவை ஏற்படுத்துவதற்காக முயற்சி எடுத்தேன். ஒரு கூட்டம் ஒன்றைக்கூட்டினேன் அதில் பங்கு பற்றியவர்கள் ஏகமனதாக என்னை தலைவராக செயற்படும்படி கேட்டுக் கொண்டனர் நானும் என்னுடன் தெரிவுசெய்யப்பட்ட மற்ற அங்கத்தவர்களுடன் T.R.R.O. ஸ்தாபனம் மூலமாகவும் உதவி அரசாங்க அதிபருடகவும் தொடர்புகொண்டு பணியாற்றினோம். இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து சிலவாரங்களுக்குள் நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியில் முகாமிட்டிருந்த இராணுவத்தினருக்கு எதிராக புலிகளின் கரும்புலித்தாக்குதல் நடைபெற்றது. அதில் பெரும்பாலான இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து இராணுவத்தினர் பல சேதங்களை ஏற்படுத்தினர் அப்போது உடுப்பிட்டித் தேவாலயம் தளபாடங்களுடன் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. பின் சில வாரங்களின் பின் இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கையின் படி இந்திய அமைதிப்படை இலங்கைக்கு வந்தது. அதனால் சிலகாலம் அமைதி நிலவியது.

சில காலங்களின் பின் இந்திய அமைதிப்படைக்கும் புலிகளுக்கும் மிடையே யுத்தம் ஆரம்பமானது அதனால் உடுப்பிட்டித்தேவாலய வளவு மீண்டும் இந்திய இராணுவ முகாமானது. எனவே ஆராதனைகள் சபையார் வீடுகளில் நடத்தப்பட்டது. அங்கே இராணுவம் முகாமிட்டிருந்த போது ஆலயம் திருத்தப்பட அனுமதிக்கப்பட்டது. அதன்படி ஆலயத்தின் வேலைகள் நடைபெற்றது 1989ம் ஆண்டு மாசிமாதம் 15ம் திகதி தேர்தல் நடைபெற்றது அத்தேர்தலில் அன்று மாலை நான் எனது தாயார் சகோதரங்களுடன் இல்லத்தில் இருந்தபோது அந்த வழியால் ரோந்து வந்த இந்தியப்படை எனது இரு சகோதரிகளையும் சுட்டுக் கொன்றது. இந்த நிகழ்வு எனது நெஞ்சிலிருந்து அகலாத ஒரு நிகழ்வாக இருந்தது. இச்சம்பவம் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது கொலை என தீர்ப்பு

வழங்கப்பட்டது சம்பவம் நடந்த சில நாட்களுக்குபின் நான் எனது மனைவியுடன் போய்கொண்டிருந்தபோது இந்தியப்படை எதிர் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தது அவர்களுள் என் தங்கைமாரை சுட்டவாகளில் ஒருவனும் வந்து கொண்டிருந்தான், அவன் தனது துப்பாக்கியை அடுத்தவனிடம் கொடுத்துவிட்டு எங்களை நோக்கிவந்தான். சுடப்பட்ட சகோதரிகளுக்காக மனம்வருந்தி என்னிடம் மன்னிப்புக் கோட்டான். இந்த செயல் எனது உள்ளத்தில் கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது மொழிந்த மன்னிப்பின் வார்த்தையை நினைவூட்டியது எனவே “மன்னிக்கவந்த மாமன்னன்” என்ற தலைப்பில் இயேசு மொழிந்த ஏழு வார்த்தைகளையும் விபரித்து தியான நூலாக 1000பிரதிகளை அச்சிட்டு வெளியிட்டு ஆறுதலடைந்தேன்.

பாதுகாப்பு காரணமாக சில வாரங்கள் தெற்கு ஏழாலை குரு மனையில் குடும்பமாக தங்கினோம். 1989ம் ஆண்டு மேமாதம் 1ம் திகதி முதல் நவாலித்திருச்சபைக்கு மாற்றம் பெற்றேன் 30.04.1989அன்று திங்கள் மாலை நவாலித்திருச்சபையின் காரியஸ்தர் கூட்ட் எனது தலைமையில் நடைபெற்றது குரு மனை புனரமைப்பு சம்பந்தமான விடயங்கள் தீர் மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி குருமனை புனரமைக்கப்பட்டது. பின் ஆடி மாதம் புனரமைக்கப்பட்ட குரு மனை அத்தியட்சர் மகாகனம் D.J.அம்பலவாணர் அவர்களால் பிரதிஸ்டை பண்ணப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து குடும்பமாக அவ்வில்லத்தில் இருந்து என்பணியினை தொடர்ந்து நடத்தினேன். நவாலித்திருச்சபை ஏனைய திருச்சபைகளைவிட அநேக புதிய அனுபவங்களை பெற உதவியது ஆனாலும் எனது சகோதரிகளின் இழப்பு மறக்கமுடியாத ஒன்றாக இருந்தது. அந்தத் துயரத்திலிருந்து நான் விடுபட நான் கண்ட ஒரு தரிசனத்தை அடிக்கடி நான் விமர்சிப்பதுண்டு ஒருநாள் பகல் நேரம் 11.45மணியிருக்கும் சாய்வு நாற்காலியில் அயர்ந்து கொண்டிருந்தேன் அந்த வேளையில் எனது இரு சகோதரிகளும் வெள்ளையுடையுடன் காட்சி தந்து அவர்களின் சொந்தக்குரலில்; “ குலமண்ணா ஏன் சேவ்வெடுக்காமல் இருக்கிறாய் எழும்பு சேவ்வெடுத்துக்குளி நாங்கள் குசியாக இருக்கிறோம் ” என்றார்கள் என்னை குலமண்ணா என்று அழைப்புது வழக்கம் நான் எனது நாடியைத் தடவினேன் சேவ்வெடுக்க வில்லை என்று உணர்ந்தேன் அக்குரலுக்கு கிழ்ப்படிந்தவனாக சேவ்வெடுத்துக் குளித்தேன் அதன்பின் நான் புத்துணர்ச்சியுடன்

காணப்பட்டேன் என்னைப்பார்தவர்களும் என்னைப்பார்த்து நீங்கள் இப்போது சந்தோச முகத்துடன் காண்படுகிறீர்கள் என்றனர்.

நவாலித்திருச்சபையில் ஒரு ஊழியர் தன்பணியில் ஒரு அடி முன்வைத்தால் சபை மக்கள் 5அடி முன் வைக்க ஆயத்தமாய் இருப்பார்கள். இது அச்சபையின் தனித்துவம். திருச்சபைபணிக்கென்றே தங்களை அர்ப்பணித்தபல அங்கத்தவர்கள் அங்கே இருக்கின்றார்கள் சிறுவர் மத்தியில் பணி, வாலிபர் மத்தியில் பணி, பெண்கள் மத்தியில் பணி, Y.M.C.A நிறுவனத்துடன் தொடர்பு வில்லியம் மேதர் வேத வகுப்பு, நிலாக்கூட்டம் இப்படியாக பலவகைப்பட்ட பணிகள். இவற்றுக் கெல்லாம் ஊக்கத்துடன் உழைக்கும் பல அடியார்கள் இத்திருச்சபையில் இருக்கின்றார்கள் இங்கே பணி புரியும் ஊழியர் பணியுடன் பயிற்சியும் பெறுகிறார் என்று சொல்ல முடியும். அங்கே சபையிலும், ஊழியருடன் சண்டைகள் வரும் ஆனால் அதற்கான தீர்வுகளையும் அவர்களே முன்னெடுத்து தீர்த்து வைப்பார்கள். மொத்தத்தில் திருச்சபைக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக நவாலித்திருச்சபை விளங்குகிறது.

நவாலித்திருச்சபையில் 6வருடங்கள் பணியாற்றிய பின்னர் 01.05.1995 முதல் வவுனியாவுக்கு மாற்றம் பெற்றேன். போக்குவரத்துச் சீரகேடு காரணமாக 04.05.1995 அன்று வவுனியாவுக்கு குடும்பத்துடன் போய் சேர்ந்தேன் அங்கே எனது பணியில் மேலும் பல புதிய அணுவங்களை சந்திக்க நேர்ந்தது அங்கு வசதியான வதிவிடம் எங்களுக்கிருந்தது ஆனால் வழிபாட்டிடம் அப்படியாக அமைந்திருக்க வில்லை தூய பேதுரு திருச்சபை நிலையம் என்ற பெயருக்கேற்ப அதுதிருச்சபை ஆலயமாக அல்ல அது திருச்சபை பாலர் பாடசாலையாக இருந்தது அப்படியே வவுனியா சேகரத்திற்கு குட்பட்ட இடங்களும் திருச்சபை நிலையமாக காணப்பட்டது. திருச்சபை வழிபாட்டிடமும், திருச்சபை நிலையமும் ஒன்றாக கருதப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. திருச்சபை நிலையம் பணத்தை முன் வைத்து இயங்கி வருகிறது. திருச்சபை வழிபாட்டிடம் இறைபக்திக்கு மாத்திரம் முக்கியத்தும் கொடுக்கிறது. ஆணையிறவுக்கு அப்பால் திருச்சபை நிலையங்களைத்தான் அதிகம் காணலாம் அவைகள் பணத்தை முன்வைத்து அதன் பலத்தால் இயங்கி வருகின்றன இந்த நிலை மாற்றமடைய வேண்டும் எனவே சிறுவர் பாடசாலை நடைபெற்ற

மண்டபத்தை திருச்சபை வழிபாட்டிடம் ஆக்கினேன். சிறுவர் பாடசாலையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினேன் சற்று தூரத்தில் தூய பேதுரு பெண்கள் இல்லம் ஒன்றும் திருச்சபை ஸ்தாபனமாக இயங்கி வருகின்றது திருச்சபை விழிபாடு திருச்சபை பணி என்பனவும் சுயாதினமாக நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டது திருச்சபை வழிபாட்டிடத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்ட போது பலரது உற்சாகமான பங்களிப்பை காணக்கூடியதாக இருந்தது திருச்சபையில் பலர் அங்கத்துவம் பெற்றனர் 3விவாகங்கள் நிறைவேறியது நன் கொடைகள் வந்து சேர்ந்தது. ஆலயதளபாடங்கள் ஆலயத்துக்கு ஒலிபெருக்கி ஒன்றேகாலட்சம் பெறுமதியான மணியும் கோபுரமும், மணிக்கூடு, மின்விசிறி, குத்துவிளக்கு நன்கொடையாகக்கிடைத்தது இன்று பலர் வழிபாடுசெய்யத் தூய பேதுரு ஆலயமாக விளங்குகிறது வவுனியாவில் சர்வமதசமாதான அமைப்பு Y.M.C.A மற்றும் சமுதாய அமைப்பு களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. வவுனியா திருச்சபையை முன்னேற்றி வளர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டும் பல அங்கத்தவர்களை காண்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் வவுனியா எனக்கு ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம் ஏன் எனில் எனது B.D. பரீட்சைக்கு எழுதவேண்டிய இரு பாடங்களையும் எழுதி முடிக்க 15வருடங்களின் பின் வாய்ப்புகிடைத்தது. அதனால் நான் 1997ம் ஆண்டில் B.D.பட்டம் பெற்றுக் கொண்டேன்.

01.05.1999 முதல் மருதனார்மடம் கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரியின் விரிவுரையாளராக மாற்றம் பெற்றேன் இங்கே நான் சந்தித்த அனுபவங்கள் வேறு. அரசடி இறையியல் கல்லூரியில் இருந்தபோது செய்த காரியங்கள் நினைவுக்கு வந்தது. அரசடி இறையியல் கல்லூரிக்கு ஒப்பாக இக்கல்லூரி வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று விரும்பினேன் என்னால் சாதிக்கக்கூடிய காரியங்களை கல்லூரியின் நலனுக்காக செய்து முடிக்க விரும்புகிறேன்.

01.05.2000 ஆண்டு எனது குருத்துவப்பணியின் 25வது வருடம் பூர்த்தியடைந்தது இதனை நினைவு படுத்தும் படியாக “டொக்டர் சத்தியா” என்னும் சுவிசேச நாடகத்தைத் தயாரித்து அதில் பிரதம பாத்திரத்தை எடுத்து நடித்து அரங்கேற்றம் செய்தேன் “மதங்களும் நம்பிக்கையும் ” என்னும் நூலையும் எழுதி வெளியிட்டேன்.

எனது கடந்த 25 வருட அனுபவங்களை நான் சீாதுக்கிப் பார்க்கையில் என்னை அழைத்த ஆண்டவர் உண்மையுள்ளவர் என்பதனை தெளிவு படுத்துகிறது

பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன்

பரமனின் அழைப்பின் தொனி கேட்டு பரணில்

பக்தியுள்ள ஆசிரியனாக, திருச்செய்யின்

ஆயனாகப்பின் பேராயனாக வாழ்ந்த

பெருமகன் குலேந்திரனின் பத்துப் பத்தாண்டினை - நினைத்து,
பெருமையுடன் பண்பாகசெய்துவோம் அவர் பணியை,

அல்வாயைப் பிறப்பிடமாயும் வரணியை வாழ்விடமாகவும்,

அக்கி வாழ்ந்த சபாபதி என்னும் சபாபதிப்பிள்ளைக்கும்,

அவரது இல்லான் அன்னம்மாளுக்கும்

அசைமகனாகப்பிறந்தார் பிள்ளைகள் எண்மரில் ஒருவராய்,

குலத்தின் சிறப்பை மனக்குலத்திற்கு எடுத்தாரைக்கும்

குலேந்திரன் என்னும் பெயரும் பெற்றார்,

அறாம் வயதில் அரம்பக்கல்விக்காக,

அனுப்பப்பட்டார் மானிப்பாய் அமெரிக்கமிசன் பள்ளிக்கு,

அங்கிலத்தில் கல்விகற்க மெமோறியலில் சேர்ந்தார். வகுப்புநாலில்,

ஆண்டு பதின் மூன்றில் மாணவரானார் யாழ் பரியோவானில்,

ஆண்டு பத்தொன்பதில் பரியோவானில் மாணவ தலைவனானார்,

காந்தியைப் பின்பற்றி சுதராடை அணிந்து கொண்டார் வாலிப்

காங்கிரஸ் உருவாக அவரும் ஒரு காரணமானார்,

பரியோவானிலுட் உயர் கல்வி முடித்த அவர்,

ஆசிரியரானார் இளவாலை நென்றியரசர் கல்லூரியில்

ஆண்டு இருபத்து மூன்றில், மாணவரானார் மீண்டும்

வட்டுக் கோட்டை யாழ்கல்லூரியில் சுற்றார்

வட்டுக் கோட்டை யாழ் கல்லூரியில் இரு வருடங்களின் பின்

பட்டப்படிப்புக்கு கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் சேர்ந்தார்

பட்டப்படிப்பில் ஆண்டு இருபத்தி ஏழில் பி.ஏ

பட்டதாரியானார் கொழும்புப்பல்கலைக் கழகத்தில் பின்

அங்கில ஆசிரியரானார் யாழ் கல்லூரியில் தற்காலிகமாக

ஆசிரியரான அவர் ஆயராக அழைப்புப் பெற்றார்

ஆண்டு 28ல் ஆயர் பணிக்கு ஆயத்தமாக இறையியல்

படிக்க செரம்பூர் கல்லூரிக்கு சென்றார் அங்கே
படித்த (பெரியண்ணன்) செல்வரத்தினம், மேதர், சிங்கநாயகம்,

அவர்களுடன் சிறேகம் கொண்டார்

ஆண்டு முப்பத்தொன்றில் பி.டி பட்டப்படிப்பை முடித்தார்.

ஆயரானார் தென்னிந்திய ஜக்கிய சபையில் முதலில்
அச்சவேலி திருச்சபையின் ஆயரானார்.

ஆண்டு முப்பத்தி இரண்டில் அளவெட்டிக்கு மாற்றம் பெற்றார்
அளவெட்டி அவருக்கு அளப்பெரிய ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுத்தது.

அளவெட்டியில் குரு மனை அமைத்த அவரால்
பலன்தகு தென்னகைர் பல நாட்டினார்

குருமனை அமைத்த அவர் அங்கே குரு அபிசேகம் பெற்றார்.

குரு அபிசேகம் பெற்ற அவர் அங்கேயே குடும்பஸ்தரானார்

விகவலிங்கம் மகன் அலிஸ் மதரம்மர குலேந்திரங்கு மனைவிபானகர்

குருவாக குடும்பஸ்தராக குடி புகுந்தார் அளவெட்டி குரு மனையில்

குலேந்திரனை குருவாக குடும்பஸ்தராக்கியவர் வண R.C.P.வெல்சு அவர்கள்.

அளவெட்டியைத் தொடர்ந்து சாவகச்சேரி, ஏழாலை, வட்டுக் கோட்டை,

அராலியாகிய திருச்சபைகளில் ஆயர் பணியாற்றினார்

அராலியில் ஆயர் பணிஆற்றியவர் 1947^{ம்} தென்னிந்திய திருச்சபையின்

யாழ்ப்பாண அதிபத்தின் பேராயராக உயர்த்தப்பட்டார்.

இறைஆட்சியின் மாட்சி

அன்பு என்ற பதம் அறிபாதவர் யாகூம்ஸர் - அவ்
 அன்பு அழியது என்பதும் அறிபாதவர் யாகூம்ஸர் - நம்மை
 ஆற்றீர் தேற்றீர் அரவணைத்து அன்பினால் ஆண்டிட - இறைபன்
 ஆற்றீர் இறைபாட்சி யின் மாட்சி விளங்கிட - இறைவன்
 இறை மைந்தனாக இறங்கினர் கன்ன மரியின் மடியில்
 இறை மைந்தனாக இறங்கியவர் இட்சிப்புஎன்னும் - இன்னுள்
 ஈந்திட மக்களின் பாவ இருள் அகற்றீர் ஒதல்னால் ஒளி வழி
 ஈந்து இறையாட்சியின் மாட்சியினை விளக்கினார் நம்
 உயிரீ உடல் அனைத் தும் உன்னத பணிக்காய் - உவந்து
 உயிரீ உடல் அனைத்தையும் அர்ப்பளித்து நான் என்ற அகந்தையால்
 ஊதாரியாகமல் கிறீஸ்துவின் உன்னத சீஷத்துவத்தை ஏற்று - நாம்
 ஊதாரியாகமல் நல்வாழ்வு காணும் வழிகாட்டினார்
 என்னும் அழிபாத போசீபவாழ்வு இறையரசில் கீட்டும் என்னு
 என்னும் எங்கனோடு இருப்பேன் என்ற இம்மானுவேல் அவர்
 ஏற்றத்தாழ்வின்நீ ஏகமனுக்குலமும், ஒர் இறைத்தந்தையின்
 ஏற்ற ஒரே இறைமைந்தன் இயேசுவை ஏற்றுநாம் - அனைவரும்
 றுயம் இன்றி ஒன்று பட்டு ஒர் அனியாய் ஒன்று படுவோம்வாரீ!
 றுக்கியம் தரும் சமாதனம், சந்தேஷம், நீதி அவர் வழியில்
 ஒன்றித்திருப்பது ஆதி இறைமக்கள் தந்த பேருண்மை - பிதாவுடன்
 ஒன்றித்திருப்பது இறையாட்சி தரும் இறைவாழ்வு என்று
 ஒதல்னால் எடுத்துச் சொன்னார் இயேசுரீரான்
 ஒதல்னால் இரட்சிப்பத்தரும் இறையாட்சியின் சிசய்தி
 ஒளடதமாய் மக்களில் விளங்க, வேண்டும் நல் மனமாற்றும் - அது
 ஒளடதமாய் விளங்கும் அருள்வழி என்று அழைத்தவர் அவர்.
 இப்பேரழைப்புத் தந்த பெருமகன் இறைமகனாக
 இவ்வுலகிற்கு வந்த நன்நானை நனைத்து போற்றீர்
 இவ்வுலகில் சந்தேஷம், சமாதனம், நீதி நிலவ வேண்டி
 இயேசுவின் நாமத்தில் ஒரேமேய்பானின் ஆடுகளைப் போல்
 இயேசுவின் நாமத்தில் ஒன்றுபடுவோம் வாரீர் ! - அவர் வழியில்
 இறையாட்சி இவ்வுலகில் கண்டு மகிழ்வோம் வாரீர்!!
 இயேசுவின் நாமம் வாழி! வாழி!

கிறிஸ்து இல்லாத கிறிஸ்தவர்கள்

கிறிஸ்தவர்கள் என்ற நாமத்தை தரித்து வாழும் நாம் நமது கிறிஸ்தவ வாழ்கை முறைகளையும், கிறிஸ்து நமக்கு கற்றுத்தந்த போதனைகளையும் நினைவு படுத்தி நாம் எங்கே நிற்கிறோம்? திருச்சபையை எவ்வாறு நோக்குகிறோம்? திருச்சபை ஆற்றவேண்டிய பணிகளில் நமது பங்களிப்பு எவ்வளவு உண்மையாக இருக்கிறது? இன்று உலகம் விஞ்ஞான அறிவில் வளர்ச்சி கண்டிருந்த போதிலும், ஆன்மீக வாழ்வில் அதாவது மனிதம் என்னும் அன்பு சந்தோஷம், நீதி, சமாதானம், இரக்கம், என்னும் மனிதப்பண்புகள் மனித குலத்திடம் இருந்து விலகிச் சென்று விட்டது. என்பது உண்மையல்லவா? எனவே கிறிஸ்தவர்களாக வாழும் நமக்குள் கிறிஸ்து இல்லை என்ற உண்மையை நாம் தெளிவு படுத்த இக்கட்டுரை உதவலாம் என்று எண்ணுகின்றேன்.

அந்தியோகியாவில் அன்று சீசர்கள் “ கிறிஸ்தவர்கள்” என்று முதன்முதல் அழைக்கப்பட்டார்கள். (அப், 11:26)அதனைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்துவின் அடியவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்த அழைப்புப் பெயர் இன்று அனைத்து உலகத்திலும் கிறிஸ்தவத்தைப் பின்பற்றுகின்றவர்களுக்கு வழங்கப்படலாயிற்று.

ஆதித்திருச்சபையினர் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டமைக்கும், இன்று கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களுக்கும் இடையே பலத்த வேறுபாடுகள் உண்டு. அன்று கிறிஸ்துவின் செயல்கள் அவ் அடியவர்களிடம் காணப்பட்டதால் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என அழைக்கப்பட்டார்கள். உரோம அரசினால்

துன்பத்துக்குள்ளான போதும் அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்காக இரத்தச்சாட்சி மரணங்களும், அவர்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசமும் திருச்சபையின் அத்திவாரமாக அமைகின்றது. ஆனால் இன்று “கிறிஸ்தவர்கள்” என அழைக்கப்படுகின்றவர்களிடம் கிறிஸ்து இல்லை. இந்நிலையில் அவர்களது அழைப்பு பெயரை மாற்றுவதா? அல்லது அவர்கள் அழைப்புப் பெயருக்கேற்ப மாறவேண்டுமா? இவ்விருநிலைகளில் இரண்டாவது நிலை சிந்திப்பதற்கேற்றது.

கிறிஸ்து இல்லாத கிறிஸ்தவர்கள் என்ற தலைப்பு பொதுவாக அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பொருந்தும் அன்பின் உடன்படிக்கையினால் அனைத்து மனுக்குலத்தையும் தன் சரீரத்தில் ஒன்றிணைத்து இறை மைந்தராக்க வந்த கிறிஸ்து யேசுவை, யானை பார்த்த குருடர்களைப்போல பிடித்துப்பார்க்கின்றார்கள் ஒரே அப்பத்தையும் ஒரே பாத்திரத்தில் உள்ள திராட்சை ரசத்தையும் சீசர்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிப்பதன் மூலம் அவரது ஒரே சரீரத்திலும் இரத்தத்திலும் பங்கு கொள்ள ஏற்படுத்தின திரு அருட்சாதனத்தை இன்றுபல அர்த்தங்களில் கூறி பிளவுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ‘திருச்சபை’ என்ற ஒருமைப்பதம் திருச்சபைகள் என்றும், ஆதீனங்கள் என்றும் பன்மையில் பலதலைகளை உயர்த்திக் காட்டுகின்றது. திருச்சபை என்பது ஒருமைப்பதமாக கருதப்படும் வரை கிறிஸ்து நமக்குள் இல்லை உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை சந்தித்தவர்கள் தான் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள். உயிர்த்தெழுதலைச் சந்தித்தவர்கள் என்னும் போது கிறிஸ்துவை முகம் முகமாகப்பார்த்தவர்கள் என்பது அல்ல. மெய்வாழ்வு ஒன்று உண்டு என்றும், அது நித்தியமானது என்று உணர்ந்தவர்கள். அத்துடன் இவ்வாழ்வு கிறிஸ்துவின் அன்பின் உடன் படிக்கையில் பங்குகொள்வதனால் கிடைத்தது என்று யார் விசுவாசித்தார்களோ அவர்கள் கிறிஸ்துவைக் கண்டவர்களாவர்.

அப்படியானால் இன்று கிறிஸ்தவர்கள் எனப்படுபவர்களிடம் இந்த விசுவாசம் இல்லையா என்ற கேள்வி எழலாம். “கிரியை இல்லாத விசுவாசம் செத்தது” என்ற பரிசுத்த பவுலின் வார்த்தைக்கு ஏற்ப இன்று கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசத்தில் அதன் கிரியைகள் இல்லை. கிறிஸ்துவின் கிரியைகள் உண்டு என்றால் திருச்சபையும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். மனிதம் என்னும் மனிதப்பண்புகளாகிய அன்பு, சந்தோஷம்,

சமாதானம், நீதி, இரக்கம், மக்களிடையே புரையோடிக்காணப்படும். மனிதனாக வந்த இறைமகன் இயேசு இம்மனிதம் என்னும் பண்புகளினால் அதன் வல்லமையை விளங்கச்செய்தார். மனிதம் என்னும் பண்புகள் அவனை வீரனாக்கும், வல்லவனாக்கும், நல்லவனாக்கும். வீரம் என்பது ஒருவன் தன் மனிதம் எனும் அணிகலங்களை செயலற்றுப் போகாதபடி பாதுகாப்பதாகும். ஆனால் இந்ததப்பண்புகள் மனிதனுக்குள் சாகடிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனோ வென்றால் தான் சாகடித்த அன்பு, சந்தேஷம், சமாதானம், நீதி, இரக்கம் ஆகிய பண்புகளை ஆட்சி செய்யும் அரசிடமும் அடுத்தவர்களிடமும் தேடிக் காலத்தை விணாக்குகிறான். நம்மை மீட்கும் படியாக வந்த கிறிஸ்து இரட்சகரே நமது உயிர்த் தெழுதல் மூலம் மனிதம் என்னும் பண்புகள் மனிதனுக்குள் உயிர்த்தெழு வேண்டும் என்பதைக் கற்றுத் தந்தார் . மலைப்பிரசங்கத்தின் போது அவர் இது பற்றி ஆற்றிய போதனை அவரது வாழ்வில் சாதனையானது.

இறைவனை சார்ந்து வாழ்தல் ஆசீர்வாதம், மறைந்து வாழ்ந்தால் சாபம், இது நமக்குத் திருமறை தரும் செய்தி. இவ்வுலகில் இன்று நாம் காண்பது, கேட்பது, அனுபவிப்பது சாபத்தின் விளைவுகள். இது இறைசார்பு அற்ற தன்மையைக் காட்டுகிறது. விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புக்களினால் கணணிமயப் படுத்தப்பட்டு முன்னேறி விட்டோம் என்ற மக்கள் கணணிமயப்படுத்தப்பட்ட போர் யுத்திகளினால் மாண்டு போகின்றனர். பொதுமை சிந்தனைகள் சிதைந்து தனித்துவம் தாண்டவமாடுகிறது. மனித சுதந்திரத்தின் மகிமையைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் தீமைக்கு எதிர் நிற்க பலமின்றி தந்திரத்தின் வழியைக் கடைப்பிடித்தார்கள்.

சுகபோகங்களை அர்ப்பணித்து ஆற்றப்பட வேண்டிய திருச்சபைகள் சுகபோகங்களை அனுபவிப்பதனை நாகரீகமாக்கிவிட்டது.

உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது சீசர்களிடம் “வானத்திலும் பூமியிலிருந்தும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகயால் புறப்பட்டுப் போய் சகல ஜாதியரையும் சீராக்கி பிதா, குமாரன் பரிசுத்தாவியினால் ஞானஸ்தானம்

கொடுங்கள் என்றார்.” (மத் 28: 18,19) இவ் வார்த்தையின் மூலம் அனைத்து மனுக்குலத்தாரும் அவரது சீசராக விளங்க வேண்டும் என்பதே அவரது திருச்சித்தம். இத் திருச் சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு கிறிஸ்துவைத் தலையாகக் கொண்ட திருச்சபையின் கடமையாகும். ஆனால் இன்று திருச்சபைகளோ பல ஒவ்வொரு திருச்சபைகளுக்கும் இந்த அறைகூவலை மக்களிடம் விடுகிறது. இதுதான் உண்மையான திருச்சபை, என்று தெரியாமல் தத்தளிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் கிறிஸ்தவ சுவிலேசம் மழுங்கடிக்கப்படுகிறது.

கிறிஸ்துவின் சீஷத்துவம் மகிமை விளங்கப்படாமல் குறுக்கு வழியில் மக்கள் தேவைகளை சந்திக்கச் செய்து கிறிஸ்துவின் பெயர் சூட்டப்படுகிறார்கள் தேவைகள் சந்திக்கப்படுவதில் ஏற்படும் ஏற்றதாழ்வுகள் ஒரு சபையை விட்டு இன்னொரு சபைக்கு மாறிச் செல்ல வழிவகுக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் பல பெயர்களைக் கொண்டு திருச்சபைகள் உண்டு.

அவைகள் அதிகாரத்துக்குள் இருக்கும் திருச்சபைகள், ஆவிக் குரிய திருச்சபைகள் (சுயாதீன சபைகள்) என்றும் பிரித்துக் காணப்படும். இப்பிரிவின் மத்தியில் இப்பிரிவினைகள் ஏனைய மதத்தினரின் பார்வையில் இது கேலிக் கூத்தாகக் காணப்படுகிறது.

அனைத்து மக்களையும் கிறிஸ்துவின் சீசராக்கும் படி பணியாற்ற வேண்டிய திருச்சபை இப்படி கேலிக் கூத்துக்குள்ளாகி இருப்பது கிறிஸ்தவர்களில் “ கிறிஸ்து இல்லை” என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

கிறிஸ்துவின் பணிக்காக தங்களை ஆயத்தப்படுத்துபவர்களுக்கு இப்படி ஒரு சவால் உண்டு என்பதனை வெளிப்படுத்த இக்கட்டுரை உதவுவேண்டும்.

ஞான ஒளியைத் தேடி

ஞானம் என்பது அறிவு, ஆனால் அறிவது யாவும் ஞானம் அல்ல. அறிவு என்பது ஐம்புலன்களுக்குள் அடங்குவதன்று. அறிவு புலன் கடந்தும் செல்லவல்லது. எனவே அறியவேண்டியது எது? என்னும் போது அது கட்டுக்கடங்காதது. ஆனால் ஞானம் என்பது அறிவின் முழுமை. ஆனால் நாம் இன்று அறிவு என்று குறிப்பிடப்படுவது யானைபார்த்த குருடரின் கதைக்கு ஒப்பானதாகும். வேதம் என்பது அறிவு என்னும் பொருள் பெறுகிறது அது சுருதி வழியாகவும் 'ஸ்மிருதி' வழியாகவும் வந்தது என்பர். எனவே சுருதி வழி என்பதும், ஸ்மிருதி வழி என்பதும் ஞான வழிகள் என்பர். இந்த வழிகள் எதுவானாலும் மனிதனுடாகவே வருகிறது. இந்துக்கள் தம் வேதத்தை யாரும் எழுதி வைக்கவில்லை என்பர் ஆனால் அவைகள். சுருதி, ஸ்மிருதி வழியாக முனிவர்களால் பெறப்பட்டவை என்பர். எந்த அறிவானனும் மனிதனுடாகவே வெளிப்படக் கூடியது. ஆனால் மனிதன் தேட வேண்டியது மெய்ஞானத்தையாகும்.

மெய்ஞானம் என்று ஒன்று உண்டு என்றால் பொய் ஞானமும் உண்டு. மெய்பொருள் காண்பது மெய்ஞானம். அது ஒரு போதும் அழியாது. பொய்பொருள் காண்பது அஞ்ஞானம். அது மாறுபடக் கூடியது. அல்லது அழியக் கூடியது. அஞ்ஞானத்தைத் தேட ஆயிரம் வழிகள் உண்டு இதைத்தான் தாவிதரசன் மைந்தன் சாலோமோன் தன் அனுபவத்தினூடாக கர்த்தருக்குப் பயன்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம் என்று நீதி மொழிகளில் கூறப்படுகின்றது. (நீதி : 1:7)

கர்த்தருக்குப் பயப்படாதவர்கள் அஞ்ஞானிகள் அல்லது மூடர்கள் என்கிறார் சாலோமோனின் கூற்றுப்படி படைப்பாளனாகிய கர்த்தரே அந்த மெய்ப்பொருள் அந்த மெய்ப்பொருளுக்கு கீழ்ப்படிவதே ஞானமாகும் பரிசுத்த வேதாசிரமம் மனிதன் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியாததால் தேவ சாயலை இழந்து பாவியானான் என்று கற்பிக்கிறது இதன்படி தேவ சாயலை இழந்திருப்பது பாவமும் அஞ்ஞானமும் என்று விளங்குகிறது எனவே நாம் மெய்ஞானத்தைப் பெறுவதால் தேவசாயலைத் தரித்துக் கொள்கிறோம் அத்துடன் பாவத்தின் நின்றுமீட்கப்படுகிறோம்

சங்கராச்சாரியார் தனது அத்தைதகக் கோட்பாட்டின் மூலம் ஒருவன் தன்னைத்தானே பிரமன் என்று அறிவது ஞானம் என்கிறார் ஆனால் கிறிஸ்தவமோ ஒருவன் தான் கடவுளின் குமாரன் என்று அறிவதே ஞானம் என்கிறது. ஒருவன் தான் கடவுளின் குமாரன் என்று அறியாது கடவுளின் சாயலை இழந்திருப்பதே பாவம் என்று கருதப்படுகிறது. ஒருவன் தான் கடவுளின் சாயலை இழந்தவன் என்றுணர்ந்து கடவுளின் சாயலைப் பெற நாடுவது மெய்ஞானத்தின் செயலாகும் இதற்கு ஒரு அழைப்பும் ஏவுதலும் தேவையானது அந்த ஏவுதலும் அழைப்பும் கிறிஸ்துவின் முந்தாதுவனாகிய யோவான் ஸ்நானகண்ணால் வந்தது அவன் தன் பணியில் முன்வைத்தது “மனந்திரும்புங்கள் தேவனுடைய இராட்சியம் சமீபித்திருக்கின்றது” என்ற போதனையும் அதற்கடையாளமாக திருமுழுக்குக் கொடுத்தலேயாகும்

மாமசத்தில் குமாரத்துவத்தின் மகிமையைத் தெரியாத மனுக்குலத்திற்கு கடவுள் குமாரனாக கிறிஸ்து இயேசுவில் வெளிப்பட்டார் ஞான ஒளி கிறிஸ்துவின் மாமசத்தில் உதயமாயிற்று இது வரலாறு கண்ட உண்மை இந்த வரலாறு இன்று நிலைத்து நிற்கிறது. ஆனால் ஞான ஒளி மறைந்து கிடக்கிறது. வரலாற்றை நினைவு கூர்ந்து கொண்டும் நம்மிடம் ஞான ஒளிவீசாதிருப்பதற்கும் காரணம் என்ன? என்று ஆய்வு செய்ய வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. யோவான் ஸ்நானகன் (மாற்கு 1:15) இல் கூறிய வார்த்தையை நினைத்துப் பார்க்க தூண்டப்படுகிறோம் அது காலம் நிறைவேறிற்று தேவனுடைய இராட்சியம் சமீபமாயிற்று மனம்திரும்பி சுவீகரிக்கவேண்டிய விசுவாசியங்கள் என்கிறார் எனவே வருகையின் தூதன் யோவான் ஸ்நானகனின்

வார்த்தைக்கு செவிமடுப்பது ஞானமான காரியமாக அமையும் காலம் காலமாக வருகையின் நாட்களை நினைவு கூரும் நமக்கு இந்த வார்த்தை மனமாற்றத்தைத் தரும்.

வருகை தந்த கடவுளின் குமாரனாகிய கிறிஸ்து உபதேசித்த வழிகள் மூன்று அதை மத்தேயு 7:7 இல் பார்க்கிறோம் “கேளுங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், தேடுங்கள் அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள். தட்டுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்” என்றார். மனிதன் கேட்கவேண்டும், தேடவேண்டும், தட்டவேண்டும், என்பதனை நன்கு அறிந்திருக்கிறான். ஆனால் எதைக்கேட்க வேண்டும், எதைத் தேட வேண்டும், எதைத்தட்ட வேண்டும் என்பதனை அறிந்து கொள்ளவில்லை. காரணம், ஞான ஒளி வீசாததால் உலகம் இருள் சூழ்ந்த நிலையில் உள்ளது.

மனிதன் எதனைக் கேட்கவேண்டும்? இந்தக் கேள்விக்கு முன் உதாரணமாக விளங்குவது பர்த்திமேயு குருடனின் வேண்டுகாலமும். இயேசு அந்த வழியால் வருகிறார் என்று அறிந்த பர்த்திமேயு என்னும் குருடன், தாவீதின் குமாரனை எனக்கு இரங்கும் என்று சத்தமாகக் கேட்டான். அதனைப் பலர் தடுத்த போதிலும் உரத்த குரலில் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டான். இயேசு அவனது குரலைக் கேட்டார். அவனை அழைத்தார். அவனிடம் உனக்கு என்ன வேண்டும் எனக் கேட்டார். அவனோ “நான் பார்வை பெற வேண்டும்” என்றான்.

மனிதன் எதனைத்தேட வேண்டும்? இதற்கு முன் உதாரணமாக விளங்குவது வரிதண்டும் சகேயுவின் தேடல், (லூக். 19:1 - 10) சகேயு என்பவன் இயேசுவைக் காணவிரும்பினான். அவர் எரிகோ வழியாக வருகிறார் என்றறிந்ததும், குள்ளனாக இருந்த அவன் காட்டத்தி மரத்திலேறியிருந்து அவரைத் தேடினான். அவ்வழியாக வந்து கொண்டிருந்த இயேசு சகேயுவைப் பார்த்து சகேயுவே இறங்கி வா என்றார் இயேசுவைத் தேடிய சகேயு அவரைக் கண்டது மாத்திரமல்ல அவரால் அழைக்கப்பட்டான், மீட்கப்பட்டான், அது மாத்திரமல்ல ஞான ஒளி அவனது இல்லத்தில வீசியிருந்தது.

மனிதன் எதனைத் தட்ட வேண்டும்? இதற்கு முன் உதாரணமாக விளங்குவது பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாய் இரத்தப் போக்கு நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட பெண் இயேசுவின் அங்கியைத் தொட்டது (மாற்கு 5:25 - 30) இங்கே அந்தப் பெண் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் அங்கியைத் தொட்டாலே

குணமடைவேன் என்ற விசுவாசத்தில் அவருடைய அங்கியைத் தொட்டாள். அந்த நோயிலிருந்து குணமடைந்தாள்.

இந்த மூன்று உதாரணங்களுடாக வெளிப்படுவது அவர்களது விசுவாசமும் அவர்களது தேவைகளும். இவ்வகையான தேவைகள் இன்றும் நம்மிடையே உண்டு. ஆனால் அவைகள் கிடைக்கும் என்ற விசுவாசம் அற்றுப் போய்விட்டது. காரணம் ஞான ஒளியாக மரித்தும் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை இன்னும் கல்லறையில் தேடுவதேயாகும். கிறிஸ்துவைப்பற்றிய விசுவாசம் அற்ற வாழ்வு சுவாசம் அற்ற வாழ்வுக்கு ஒப்பானது. இந்த வேளையில் உயிர்த்தெழுந்த செய்தி திருச்சபையின் வாழ்வாக வேண்டும். ஆனால் திருச்சபைக்குள் அஞ்ஞானம் புகுந்து விட்டது. ஒழுங்கும், ஒழுக்கமும் கலைந்து விட்டது. உலகெங்கும் பார்த்தாலும் இறைபக்தி மறைந்து பேராபத்தினால் ஏக்கம், இயற்கையின் சமநிலைபுரியாத இயற்கையைத் தாக்கியதால் அதன் சீற்றம் குறித்து ஏக்கம்.

இவ்வகை ஏக்கங்களுக்குள்ளான நாம் அதன் தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட ஞான ஒளியாக வந்த கிறிஸ்து நமது இதயத்தைத் தட்டுகிறார். நம்மைத் தேடி வருகிறார். மனந்திரும்புங்கள் என்று கேட்கிறார். “கேளுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், தேடுங்கள் அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள். தட்டுங்கள் அப்பொழுது திறக்கப்படும் (மத் 7:7) என்று மொழிந்த ஞான ஒளியாம்கிறிஸ்துவின் மனந்திரும்புங்கள் என்ற அறைசுவலை ஏற்றிடுவோம், அவரின் அரிய போதனைகளை நாடித்தேடிடுவோம், நம் இதயத்தைத் தட்டும் அவருக்காக இதயத்தை திறந்து வைப்போம். கீழ்ப்படியாமையினால் மறைந்த ஞானம் நமது கீழ்ப்படிவினால் நம்மை வந்து சேரும் வருகை தந்த ஞான ஒளியாம் கிறிஸ்துவை மனந்திரும்புதலோடு இந்த வருகையின் காலத்தை சந்திக்க ஆயத்தமா?

உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் உன்னத வார்த்தைகள்

மத்தேயு, மாற்கு. லூக்கா, யோவான் ஆகிய நான்கு நூற்களும் புதிய ஏற்பாட்டு திருமறையில் நற்செய்தி நூல் வரிசையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்துவின் வரலாற்றையும் போதனையையும் பாடுகள் மரணம், உயிர்த்தெழுதல் என்பவற்றையும் சிறப்பிப்பதால் அவைகள் நற்செய்தி நூல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த நான்கு நற்செய்தி நூற்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு நோக்கில் எழுதப்பட்ட போதிலும் கிறிஸ்துவை நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஜீவனுள்ள கிறிஸ்துவாகவே காண்கின்றோம். வாழும் கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளை வாழ்வாக்கிக் கொள்வது திருச்சபையின் தலைசிறந்த கடமையாகும். திருச்சபை என்பது ஒரு மக்கள் இயக்கம். அது ஒரு கட்டட அமைப்பு அல்ல. கிறிஸ்து இவ்வுலகில் நடப்பித்த பணிகள் யாவும் சீஷர்களுடாக மக்கள் பணியாவதே திருச்சபையின் நோக்கம் இந்த நோக்கத்திற்கான வாழ்வழிக்கும் வார்த்தைகளை கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தவராக மொழிந்த வார்த்தைகளையும் தியானிப்பது சாலச் சிறந்தது. இதனால் திருச்சபை என்பது ஒரு மக்கள் இயக்கம் என்பது புலனாகும்.

கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின் மூன்றாம் நாள் அதாவது வாரத்தின முதல் நாள் அதிகாலையில் சிலர் ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவின் சாரீரத்தை வைத்த கல்லறையைப் பார்க்கச் சென்றவர்கள் பெண்கள் என்பதனையும், சென்றவர்கள் சுகந்த வாசனைத் திரவியங்களுடன் அங்கே சென்றார்கள் என்பதனையும் நற்றெய்தியூடாக அறிகிறோம். சென்ற பெண்களில் மகதலேனா, மரியாள், சலோமி, யோவான்னாள் ஆகியோரது பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை முதலில் கண்டவர்கள் பெண்கள் என அறிகிறோம். அவர்களை இயேசு வாழ்த்தினார். பின்பு அவர்களை நோக்கிப்

‘பயப்படாதிருங்கள். நீங்கள் போய் என் சகோதரர்களை கலியோவுக்குப் போகும்படி அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள். அங்கே அவர்கள் என்னைக் காண்பார்கள் என்றார்’ (மத். 28: 10) உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்து சந்திக்க வந்த பெண்களிடமும் சீஷர்களிடமும் பேசும் போது சமாதான வாழ்த்துக்களுடன் பேச ஆரம்பித்தார். அத்துடன் அவர் தன் சீஷர்களுடன் சகோதர உறவு பாராட்டுவதை அவரது வார்த்தை மூலமும் காண்கின்றோம். இந்த சகோதரத்துவம் பற்றிய கருத்து இன்று நம்மால் நன்கு உணரப்பட வேண்டும் இறைவனின் பிள்ளைகளாகப் படைக்கப்பட்ட நம்மை இறைவனின் மைந்தனாம் இயேசுகிறிஸ்து, சகோதரத்துவம்பாராட்டி மீட்டுக் கொள்ள சித்தம் கொண்டார். கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிரக்கிறார். நீங்கள் எல்லோரும் சகோதரராயிருக்கிறீர்கள்” (மத். 23:8) எனவே திருச்சபை என்பது சகோதரர்களின் கூட்டு இயக்கம்.

அனைத்து மனுக்குலமும் தனது சீஷராக வேண்டும் என்பது அவரது வருகையின் நோக்கம். அனைத்துலக மக்களின் ஒருமைப்பாடு சகோதரத்துவ உறவின் ஒருமைப்பாடாக விளங்க வேண்டும் என்பது மக்கள் இயக்கத்தின் குறிக்கோள். “நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய் சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி பிதா குமாரன் பரிசுத்தாவியின் நாமத்தினாலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள் என்றார்.” (மத். 28:19) இது உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து சீஷர்களுக்கு வழங்கிய அன்புக்கட்டளையாகும். முக்கிய இயக்கமாகி திருச்சபைக்கு மனத்திரும்புதலின் அடையாளமாகிய ஞானஸ்நானம் நுளைவாயிலாக விளங்குகிறது. இந்த திருச்சபையில் அடிநாதமாக ஒலிக்க வேண்டியது. “நீர் மெய்யாகவே தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” (மத் 16:11) என்ற பேதுரு சீஷர்களில் முதன்மை ஸ்தானத்தைப் பெற்றார்.

முதன்மை ஸ்தானத்தைப் பெற்ற பேதுரு அப்போஸ்தலனிடம் கிறிஸ்து எதனை எதிர்பார்த்தார் என்பதனை யோவான் நற்செய்தி நூலில் 21: 15 - 18ல் காண்கின்றோம். ‘நீ என்னிடம் அன்பு கூருகிறாயா? என்று இயேசு பேதுருவிடம் மூன்று தடவை கேட்கிறார். இதனால் மக்கள் மீது அன்புகூர வேண்டிய அவசியம் என வலியுறுத்தப்படுகிறது. அத்துடன் மக்களைப் போஷித்தல், வழி நடத்தல், அன்பின் கடன் என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதனை நம்பாத தோமா அப்போஸ்தலனிடம் இயேசு “நீ உன் விரலை நீட்டி என் கைகளைப் பார். உன் கையை நீட்டி என் விலாவிலே போடு, அவிசவாசியாயிராமல்

விசுவாசியாயிரு என்றார்” (யோவான் 20:27) அவர் மேலும் தோமாவிடம் “நீ என்னைக்கண்டதினாலே விசுவாசித்தாய். காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்றார்” (யோவா 20:29) இங்கே உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய விசுவாசம் கண்டதினால் அல்ல காணாதிருந்தும் விவாசித்தல் என்பது அழுத்தம் பெறுகிறது. இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலின் அனுபவம் புதிய மானிடம், புதிய படைப்பு, புத்துணர்ச்சி, புத்துயிர், மனந்திரும்புதல் என்ற பதங்களாக தொடருமவரலாறாகிறது. உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை எங்கே புதுப்பித்தல் மனந்திரும்புதல் என்பன நடைபெறுகிறதோ அங்கே காணலாம். ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் அவன்புது சிருஷ்டியாகின்றான். எனவே மக்களியக்கமாக விளங்கும் திருச்சபையானது வரலாற்றில் புதிய மானிடத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் நிலைபெறச் செய்கின்றது.

எம்மாவுக்கு சென்று கொண்டிருந்த இருவருடன் கிறிஸ்துவும் கூட சென்றார் என்றும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த ஐயத்தினை தெளிவு படுத்தினார் என்றும் லூக்கா 24:13 வாக்கியத்தின் பிற்பகுதிகளில் காண்கிறோம். எம்மாவுருக்குச் சென்று கொண்டிருந்த இருவரும் கிறிஸ்துவை யார் என்று அறிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய சந்தேகத்தினை தீர்க்கும்படி கிறிஸ்து தீர்க்கதரிசிகள் தம்மைப்பற்றி உரைத்த தீர்க்க தரிசனங்களை விளக்கி கூறி அவைகள் சம்பவிக்க வேண்டியதே என்றார். அத்துடன் அவர்கள் வேண்டிக் கொண்டபடி அவர்களுடன் தங்கினார். அவர்களோடு பந்தியிருக்கையில் அப்பத்தை ஆசீர்வதித்துக்கொடுத்தார். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அவரை கிறிஸ்து என்று அறிந்துகொண்டார்கள். தங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயத்தினைத்தீர்க்கும் வார்த்தைகள் திருமறையில் தீர்க்க தரிசனமாக உரைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார்கள். இதனால் கடவுளை அறியும் ஞானம் திருமறையினூடாக கிடைக்கும் என்பதனையும் இந்நிகழ்வினால் அறிந்து கொள்கிறோம்.

கிறிஸ்து மக்களோடு இணைந்து கொள்ளும்படி வந்தார். பரத்திலிருந்துவரும் மீட்பு, சமாதானம், சந்தோஷம் என்பவற்றைத் தரவே பரத்திலிருந்து இறங்கினார். நமக்காக இரங்கினார் நம்மோடு இணைந்தார். இது அவரது மகத்துவம், இணைந்து கொள்ளும் தன்மையை திருவிருந்தினூடாக - ஒரு சரீர உடன்படிக்கையாக ஏற்படுத்திய போதிலும் உயிர்த்தெழுந்தவராக வாழ்ந்த போது எம்மாவுருக்குச் சென்ற இவருடன் இணைந்து சென்றார். அதுமாத்திரமல்ல அவர்களுடன் பந்தி போசனத்திலும் கலந்து கொண்டார். இது அவர் நடப்பித்த மகா அற்புதமான செயல் எனவே, மக்களியக்கமாகிய திருச்சபையில் அவருக்காக வேண்டி நிற்கும் ஒவ்வொரு

வரோடும் இருக்கிறார். அதன் வெளிப்பாடானது புத்தெழுச்சியாக, புதிய சிந்தனையாக, மறுமலர்ச்சியாக செயல் ரூபமடையும்.

மனத்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பு எருசலேம் தொடங்கி சகல தேசத்தோருக்கும் பிரசங்கப்பட வேண்டியது. இதற்கு நீங்கள் சாட்சியமளிக் கிறீர்கள் என்றார். லூக்கா 24:47, 48 இந்த வார்த்தைகளை அவர் இறுதி மொழியாகக் கூறி பரத்துக்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார். மேற்குறித்த வார்த்தைகளையும், கிரியைகளையும் நிறைவேற்றும் படியாகவே அவர் தமது ஆவியை வாக்களித்தபடி அப்போஸ்தலர்கள் ஆவியின் வல்லமையைப் பெற்றனர். அந்த வேளையில் அவர்களது இறைசெய்தியைக் கேட்டு பலர்மனத்திரும்பி புத்துயிர் பெற்றனர். அப்போஸ்தலருடன் புத்தெழுச்சி பெற்ற அனைவருமே திருச்சபை எனும் கூட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டனர்.

இந்ததிருச்சபையின் எதிர்ப்பார்ப்பு அனைத்து மக்களையும் புதிய மானிடம், புதிய படைப்பு, புத்துணர்ச்சி, புதுவாழ்வு என்பவற்றை மனமாற்றதின வழியாக வழிடத்திச்செல்வதாகும் இப்பணியினை முன்னெடுத்துச் செல்லவே கங்காணி(பேராயர்) மூப்பர், உதவியாளர் என்றபடி. முறைகள் வந்தன. இப்பணி விடைக்கு கிறிஸ்துவின் போதனைக்கிணங்க அப்போஸ்தலர் பணியின் போது பொறுப்பான வார்த்தைகள்கொடுக்கப்பட்டன.

“உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடையமந்தையை நீங்கள் மேய்த்து கட்டாயமல்ல, மனப்பூர்வமாயும் அவலட்சணமான ஆதாயத்திற்கான அல்ல உற்சாக மனத்தோடும் சுதந்திரத்தை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாயும் அல்ல மந்தைக்கு மாதிரியாகவும் கண்காணிப்புச் செய்யுங்கள்” (1 பேதுரு 5: 2,3)

!! சமயம் வாய்த்தாலும் வாய்க்காவிட்டாலும் திருவசனத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணு, எல்லா நீடிய சாந்தத்தோடும் உபதேசத்தோடும் கண்டனம் பண்ணி கடிந்துகொண்டு புத்தி சொல்லு (2 தீமோ 4:2).

இதனைப்போல் அற்புதமான வார்த்தைகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பணிகள் ஆதித்திருச்சபையில் நடைபெற்றன. இப்பொழுது இப்படி முறைகள் பொருளற்றதாகி பதவிமோகம் அதிகாரம் என்பன தலைதாக்கி நிற்கிறது. ஆளுபவர் என்றும் ஆளப்படுபவர் என்றும் அரச தந்திரங்கள் மக்களை தடுமாறச் செய்துவிட்டன. இதனால் மக்களின் பாவக் கட்டுக்களை அவிழ்ப்பதற்குப்பதிலாக மக்களுக்கு பாவக் கட்டுப் போடும் சாத்தானின்

இயக்கமாகிவிட்டது. இந்நிலை மாற புதிய மானிடம் புதிய படைப்பு, புத்துணர்ச்சி, புத்துயிர் என்பன சிறக்க பதவி ஆசைக்காக கங்காணியாகவும் மூப்பராகவும் உதவியாளராகவும் நடிப்பவர்களை இனங்கண்டு அவர்களது தவறுகள் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அதற்கு செவிமடுக்காது போனால் அவர்களுக்காக கிறிஸ்துவின்பேரால் வேண்டதல் செய்ய வேண்டும். திருச்சபை என்பது மக்களின் பாவக்கட்டுக்களை அவிழ்த்து இரட்சிக்கும் மக்கள் இயக்கம் என்றும் இது உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் உன்னதவார்த்தை என்பதனையும் உலகிற்கு உணர்த்துவோம் வாரீர்.

திருச்சபையும் தூய ஆவியின் செயல்களும்

திருச்சபை என்ற பதம் பலவிதமாக அர்த்தப்படுத்தப்பட்டு அதன் செயற்பாடுகள் வேறுபட்டு இருப்பதை நாம் இன்று காணலாம். திருச்சபை ஒரு அமைப்பா? அல்லது ஒரு நிறுவனமா? என்ற கேள்வியும் எழுப்புகிறது. திருச்சபை என்பது ஒரு அமைப்போ? அல்லது நிறுவனமோ அல்ல, அது ஒரு விசுவாசிகளின் கூட்டம். இப்படியாக திருச்சபை பற்றிய பல கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. எனவே திருச்சபை பற்றிய கருத்துக்களில் ஒருமைப் பாடு காண்பது ஒரு பிரச்சினைக்குரிய விடயமாயிருக்கிறது. திருச்சபை பற்றிய தெளிவான விளக்கம் ஒன்று தேவைப்படுகிறது. இந்த விளக்கம் கிறிஸ்துவின் போதனை சார்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், திருச்சபை என்பது கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவில் ஒன்றிணைந்த சரீரம். இந்த சரீரம் தூயஆவியாகிய கிறிஸ்துவின் ஆவியினால் இயக்கப்படுகிறது. “திருச்சபையும் தூய ஆவியும்” என்ற தலைப்பில் நாம் சிந்திக்க முற்படும்போது, நமக்குப் பதிலாக அமைவது கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய திருச்சபையும் அவரது ஆவியாகிய தூய ஆவியுமாகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன், மனு உருவில் வந்த இயேசுக் கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, வாழ்க்கை, போதனை, பாடுகள், மரணம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியன திருச்சபையின் மையச் செய்தியாகும். ஏன்? இயேசுக் கிறிஸ்துவே திருச்சபையின் செய்தி எனலாம். உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவராக உலகத்திற்கு சாட்சி பகர்வது திருச்சபையின் தலைசிறந்த கடமையாகும். “தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும் படிக்கு அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார். “(யோவான் 3:16) இந்த வாக்கியத்திற்கு ஏற்ப கிறிஸ்து இயேசு பிதாவாகிய இறைவனின் சித்தத்தை

நிறைவேற்றுபவராக இவ்வுலகத்திற்கு வந்தார். பிதாவாகிய இறைவனின் சித்தம் மனுக்குலத்தோடு அன்பின் உறவுக்கு மத்தியட்சராக கிறிஸ்து செயற்பட்டார். அவரே திருச்சபையின் தலையாகவும் உடலாகவும் விளங்கினார். எனவே கிறிஸ்துவின் வழியாக பிதாவாகிய இறைவனின் சித்தத்தை வாழ்வாக்கிக் கொள்வதே திருச்சபையின் தலைசிறந்த கடமைகும். இறைவனின் சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்வது என்பது ஒருஞானம். இது மரத்தில் தோன்றும் துளிர் போன்றது. இலைகள் உதிர்ந்த பின்னர்தான் துளிர் தெரியும். அதுபோல அஞ்ஞானம் அகன்றால்தான் ஞானத்தைக்கண்டடையலாம். கிறிஸ்து என்னும் துளிர் எமது இதயத்தில் துளிர்க்கும் போது ஞானத்தையும் உணர்வையும் அருளும் ஆவியும், ஆலோசனையையும் பெலனையும் அருளும் ஆவியையும் பிதாவைப் பற்றிய அறிவையும் நமக்குத் தருகிறது. இதனை நாம் பெறும் ஞானஸ்நானத்தினால் பெற்றுக் கொள்ளும் அனுபவமாகின்றது. இதுவே நமக்கு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு தரும் செய்தி. அவரது இப்பிறப்பினால் ஏற்படும் ஞானம் நமக்குள் வளர்ச்சியையும் போது நன்மை, தீமை என்பன தானாகவே விளங்கும். தீமையைவிட்டு நன்மையை தெரிந்துகொள்ள மனமாற்றம் தேவை. எனவே மனமாற்றம் என்பது திருச்சபை மக்களுக்குக் கொடுக்கும் அறைகூவலாக இருக்கிறது. திருச்சபை மக்கள் இறையரசின் பிரஜைகள், இறையரசின் பிரஜா உரிமை, மனம் திரும்பதலினால் பெறும் ஓர் அருட்கொடையாகும். கிறிஸ்துவின் முற்தூதனாகிய யோவான் ஸ்நானகனும், கிறிஸ்துவும் மக்களுக்குக்கொடுத்த அறைகூவல் “மனந்திரும்புங்கள் இறையரசு சமீபித்திருக்கின்றது.” என்பதேயாகும். (மத் 4:17, மத் 3:2) மனந்திரும்புதல் என்பது இறையரசுக்குள் அதாவது பிதாவின் அன்பின் உறவுக்குள்புகும் நுழைவாயிலாக விளங்குகின்றது. அனைத்துலக மக்களையும் இறை மக்களாக அவரது அன்பின் ஆட்சிக்குள் உட்படுத்த மனமாற்றத்தின் தேவை போதிக்கப்பட வேண்டும். பரிசுத்த பவுல் தான் மனமாற்றம் பெற்ற அனுபவத்தை “ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறான். பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின எல்லாம் புதிதாயின” ((11கொரி 5:7) என்ற வார்த்தைகளினால் தெளிவு படுத்துகிறார்.

கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையில் முக்கியம் வாய்ந்தது அவரது மரணம், உயிர்த்தெழுதல் என்பனவாகும். “கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்திராவிட்டால் உங்கள் விசுவாசம் வீணாயிருக்கும், நீங்கள் இன்னும் உங்கள் பாவங்களிலிருப்பீர்கள்” (1 கொரி 15:17) இன்று நாம் பாவம் இன்னதென்றும், அதற்கான காரணத்தையும், அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கு மனந்திரும்புதலின் அவசியத்தையும் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். இந்த அறிவு கிறிஸ்துவின்

பிறப்பு, வாழ்க்கை, போதனை, பாடுகள், மரணம், உயிர்த்தெழுதல் என்பவற்றினால் நமக்குக் கிடைத்தது. கீழ்ப்படியாமையினால் மனிதனுக்குள் புகுந்தபாவத்தை, இயேசுக் கிறிஸ்து பிதாவாகிய இறைவனின் சித்தத்தை நிறைவேற்றும் மைந்தனாக இவ்வுலகத்திற்கு வந்து சிலுவைபரியந்தம் கீழ்ப்படிந்து மீட்டார். இந்த மீட்பானது மரணத்தினூடாகவே அவரது உயிர்த்தெழுதல் மூலம் நிறைவுபட்டது. எனவே மரணம் இன்றி உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்பது உறதிப்படுத்தப்படுகின்றது. மரணம் என்பது தூல சரீரமரணத்தை மாத்திரம் குறிப்பதல்ல. பிறப்பு உண்டென்றால் தூல சரீரமரணமும் உண்டு. இங்கே மரணம் என்று குறிக்கப்படுவது பாவம் என்னும் மனிதம் அற்ற செயல்கள். மனிதம் என்பது மனிதனுள் விளங்க வேண்டிய சந்தோஷம், சமாதானம், நீதி, இரக்கம், அன்பு என்னும் பண்புகளாகும். இந்தப் பண்புகள் நமக்குள் குறைவுபட்டிருக்கும் போது நாம் பாவிகளாக இருக்கிறோம். இந்த மனிதம் என்னும் பண்புகள் நமது இதயத்தினுள் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தமனிதம் என்னும் பண்புகள் நமது இதயத்தில் உயிர் பெற வேண்டும். இதனை உயிர் பெறச் செய்வதற்கு உயிர்த்தெழுதல் மூலம் மீட்பைப் பெற்றுத்தந்த கிறிஸ்துவின் ஆவி நமது இதயத்தினுள் துளிர்விட வேண்டும். அந்த கிறிஸ்து என்னும் ஆவியின் துளிர்நமது இதயத்தில் வளர்ச்சி காணும் போது மனிதம் என்னும் பண்புகளும் தானாகவே வளரும்... இதனைக் கிறிஸ்துவின் மேல்கொண்ட விசுவாசத்தினால் பெற்றுக் கொள்கின்றோம்.

இந்த அனுபவம் கண்டதனால் ஏற்படுவதல்ல கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் ஏற்படுவதாகும். “தோமாவே நீ என்னைக் கண்டதினாலே விசுவாசித்தாய்” (யோவான் 20:29) எனவே திருச்சபை என்பது கிறிஸ்தவ விசுவாசிகளின் கூட்டம் இந்த விசுவாசம் நமக்குள் கிரியையாக வெளிப்பட வேண்டும். “ஆவியில்லாத சரீரம் செத்ததாயிருக்கிறது போல், கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் செத்ததாயிருக்கிறது” (யாக் 2:26) திருச்சபை என்பது கிறிஸ்துவின் சரீரம் என்று விசுவாசிக்கின்றோம். பரிசுத்த பவுல் திருச்சபை பற்றிக் கூறுவது “அநேகராகிய நாமும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரமாயிருக்க ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களாயிருக்கின்றோம்” (ரோம 12:5) நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரமாயிருக்கும் போது, அவருடைய ஆவியையுடைய வர்களாகவும் இருக்கிறோம். அவருடைய ஆவி திருச்சபைக்குள் இல்லாவிட்டால், அது அவருடைய சரீரத்தைக் கொண்ட திருச்சபையல்ல. அதுபோல கிறிஸ்தவ விசுவாசம் கிரியையாக வெளிப்படாவிட்டால் அதுவும் திருச்சபையல்ல. எனவே திருச்சபை என்பது வெறும் வார்த்தையளவில் இருந்துவிட முடியாது.

திருச்சபை என்பது ஒரு அமைப்பு அல்லது ஒரு நிறுவனம் என்றும் சிந்திக்கப்படுகின்றது. திருச்சபை ஒரு குறித்த நோக்குடன் சில குறித் செயற்பாடுகளை செயற்படுத்த கிறிஸ்துவினால் பேதுருவின் தலைமையில் நிறுவப்பட்டது என்பதனால் அது நிறுவனமேயாகும். அதற்கு ஒரு இலக்கு உண்டு. அது அனைத்து மக்களையும் பிதாவாகிய இறைவனின் உறவுக்குள் கிறிஸ்துவின் வழியாகக் கொண்டு வருவதாகும். அதுவே கிறிஸ்து பிதாவிடம் ஜெபத்தினூடாக ஏற்றெடுத்த வேண்டுகோளாகும். “அவர்களெல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கவும், பிதாவே நீர் என்னை அனுப்பினதை உலகம் விசுவாசிக் கிறதற்காக நீர் என்னிலேயும் நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறது போல அவர்களெல்லாரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். “(யோவான் 17:21) கிறிஸ்து இப்பணிக்கு சீஷர்களாக அழைக்கப்பட்ட வர்களுக்கு சீஷத் துவத்தின் போதனையைக் கற்பித்தார். இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி “ஒருவர் என்னைப் பின்பற்றி வரவிரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக் கடவன்” (மத் 16:24) எனவே இது ஒரு அமைப்புக்குட்பட்டதும் கிறிஸ்துவின் ஆட்சிக்குட்பட்டதுமான ஒரு நிறுவனமாகும். பெந்தேக்கோஸ்தே திருநாள் அனுபவத்தை முக்கியப்படுத்துவதாகக் கூறிக்கொள்ளும் திருச்சபைக் குழுக்களையும் நாம் காணலாம். இவர்கள் அமைப்பு நிலைத் திருச்சபைகளிலிருந்து தம்மை வேறுபடுத்திக் கொள்வர். அத்துடன் தம்மை ஆவிக்குரிய திருச்சபையினர் என்றும் கூறிக்கொள்வர். ஆவியின் வரங்கள், திருமுழுக்கு என்பவற்றில் மாறுபாடான சிந்தனைகளையுடையவர்களாகக் காணப்படுவர். இவர்கள் தமது திருச்சபையை இரட்சிக்கப் பட்டவர்களின் கூட்டம் என்பர்.

ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்து நமது விசுவாச அறிக்கையின்படி பரிசுத்தாவினாலே கன்னிமரியாளிடத்தில் அவதரித்து மனுஷானானார். இது திருச்சபையின் அடிப்படை விசுவாசம். கிறிஸ்துவின் ஆவி அவரது உயிர்த்தெழுதலின் பின் திருச்சபையின் சரீரமாக திருச்சபை விளங்கும் போது அவருடைய ஆவியே அதனைப் பலப்படுத்துகின்றது. அந்த ஆவியே பெந்தேக்கோஸ்தே நாளில் சீஷர்களைப் பலப்படுத்தியது. அந்த ஆவியே பிதாவிடம் உள்ள உறவை குமாரனாகிய கிறிஸ்துவினாடாக இன்றும் நமக்குள் கிரியை செய்கின்றது.

ஏன் இந்த மௌனம்

மௌனம் என்ற சொல்லை மௌனமாக சிந்திப்போம். பொதுவாக மௌனம் என்பது சம்மதத்தின அடையாளம். இந்த வகையான மௌனம் சில கட்டங்களில் பொருந்தும். நான் அந்த மௌனத்தைக் குறித்து சிந்திக்க முற்படவில்லை. நாட்டின் நடப்புகளில் பல மௌனங்கள் பயத்தினாலும், பக்தியினாலும் ஏற்படுகின்றன. எனவே, அவை குறித்து சிந்திக்க முற்படுகிறேன். சூரியன் உதித்தலும் மறைதலும் உலகத்தில் ஒரு முக்கிய செயல்பாடு. இதனால் பூமி இயங்குகின்றது. என்று கூறலாம். சூரியன் உதித்தாலும் மறைதலும் இல்லை என்றால் பூமி இயங்காது மௌனம் சாதிக்கிறது. அல்லது செயலற்றுவிட்டது என்பது பொருள். மனிதன் போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போகாமல், பார்க்க வேண்டியதைப் பார்க்காமல், பேச வேண்டியதைப் பேசாமல், செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல், நினைக்க வேண்டியதை நினைக்காமல் செயலாற்றிவிட்டால் அது மௌனம் அல்லவா? வாய்பேசாமலிருப்பது மாத்திரமல்ல செயற்படா திருப்பதும் மௌனம்தான். ஏன் இந்த மௌனம்? சூரியன் கிழக்கே உதித்து மேற்கே மறைகிறது. இது ஒரு இயற்கை. ஒழுங்குமாறி சூரியன் வடக்கு தெற்காக ஒருபோதும் உதித்து மறைவதில்லை. எனவே, இதன் செயல்பாட்டில் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கிறது. இதனால் பருவ காலங்கள் ஒரு ஒழுங்குக்குள் மாற்றமடைகிறது.

போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போதல், பார்க்க வேண்டியதைப் பார்த்தல், பேச வேண்டியதைப் பேசுதல், செய்ய வேண்டியதைச் செய்தல், நினைக்க வேண்டியதை நினைத்தல் இவைகளும் ஒரு ஒழுங்குக்குள் இருத்தல் அவசியம். இதனைத்தான் அறம் என்கிறோம். இந்த அறம் நல்லறமாக விளங்க சமயங்கள் வழிவகுக்கிறது. இதற்கு மாறாக மேற்படி மனித செயற்பாடுகள் செயற்பாடாது விட்டால் அதுவும் மௌனம்தான். இச் செயற்பாடுகள் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டவைகளாக இல்லாதிருப்பின் அது மனித செயற்பாடாகக் கணிக்கப்பட மாட்டாது. அறம் சாராத செயற்பாடுகள்

மனித செயற்பாடுகள் அல்ல. தீ சூட்டினை உண்டாக்கக்கூடியது இந்தச் சூட்டினைப் பயன்படுத்தி பல்வேறு பயன்களைப் பெறமுடியும். அந்தத்

தீயினை தவறாகப்பயன்படுத்தி பேரழிவினையும் ஏற்படுத்தலாம். எதனையும் பயன் தரக்கூடிய விதத்தில் பயன்படுத்துவதே நல்லறமாகும். எதனையும் பயன்படுத்தாதிருத்தல் மெளனம் சாதிப்பதாகும். இம் மெளனம் பல பின்னடைவுகளையும் பேரழிவுகளையும் தரும்.

இன்று உலகில் பயங்கரவாதம் ஒரு பெரிய பிரச்சினை, இதற்குக் காரணம் உரிய காலத்தில் நடைபெற வேண்டிய காரியங்கள் நாளுக்குநாள் நடைபெறாமல் மெளனம் சாதித்ததுதான். மக்களால் மக்களுக்காக மக்களினால் ஆளப்படுவது ஜனநாயக ஆட்சி. இதுவே இருக்க வேண்டிய உண்மை நிலை இந்த நிலை இன்று மாறி பெரும்பான்மையினரால், பெரும்பான்மையினருக்காக பெரும்பான்மையினர் ஆள்வது என்றாகிவிட்டது. இதற்குக் காரணம் சிறுபான்மையினரின் மெளனம் அல்லவா? இந்த மெளனத்தைக் கலைக்கவேண்டி, ஜனநாயகம் என்பது பெரும்பான்மை சிறுபான்மை என்றல்ல இது அனைத்து மக்களுக்கும் என்று குரல்கொடுப்பதும், போராடுவதும் பயங்கரவாதமாகிவிட்டது. இப்பிரச்சனை நம் நாட்டில் மாத்திரமல்ல பல நாடுகளில் இன்று காணப்படுகிறது. இந்த மெளனம் பெரும்பான்மையினருக்கு சிறுபான்மையினர் பயப்படுவதினால் ஏற்படுகிறது. இன்று எங்கே இவ்வகை மெளனம் கலைக்கப்படுகிறதோ அங்கே அது பயங்கரமாகி விடுகிறது. உள்ளதை உள்ளபடி அப்பப்போ எடுத்துரைப்பது நன்மை பயக்கும். மாறாக அதனை அடக்குவது, மெளனம் சாதிப்பது பயங்கர விளைவுகளை உண்டு பண்ணும். எனவே, பயங்கரவாதம் என்பது மெளனத்தின் விளைவு.

அரசில் ஆட்சியைப் போல் திருச்சபை ஆட்சியிலும் இந்த மெளனம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. திருச்சபையின் செல்வாக்கால் சிறப்பிடம் பிடிக்க வேண்டி திருச்சபையின் தவறான நடவடிக்கைகளைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறுகின்றனர். இதுவும் ஒருவகை மெளனம். இந்த மெளனம் திருச்சபைத் தலைவர்களைத் தவறான பாதையில் இட்டுச் செல்லக் காரணமாகிறது. திருச்சபை திருச்சபையாக இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல, திருச்சபையின் செல்வாக்கு எப்படியும் வந்து சேரட்டும் என்று மெளனம் சாதிக்கும் திருச்சபையாரும் இல்லாமல் இல்லை. திருச்சபையின் ஆளுகையில் எதற்கும் சம்மதம் என்று மெளனம் சாதிப்பவர்களுக்கு அங்கே சிறப்பிடம்.

பக்தியால் ஏற்படும் பயன்தரும் மெளனங்களும் உண்டு. பக்தியால் ஏற்படும் மெளனம் ஒரு ஞானம். ஞானம் கீழ்ப்படிதலாலும் விசுவாசத்தினாலும் ஏற்படுகிறது. ஞான இலக்கியங்களில் ஒன்றாகிய யோபுவின் சரித்திரத்தைப் படித்துப் பார்க்கும் போது, துன்பங்கள் வரும் போது கடவுளுக்கு விரோதமாக

புலம்புவது வழக்காடுவது அல்ல வீண் வார்த்தைகளைப் பேசி துன்பத்திற்கான காரணங்களைத் தேடுவதல்ல. படைத்த ஆண்டவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் துன்பத்திலிருந்தும் விடுவிப்பார் என்று அவர் கிரியைக்காக மௌனமாகக் காத்திருத்தலே உண்மையான விசுவாசம். யோபுவின் சரித்திரத்தில் எலிகூயோபுவைக் கண்டித்ததின் நிமித்தம் யோபு கடவுளின் கிரியைக்காக மௌனமாகக் காத்திருந்தான் என்றும், கடவுளின் கிருபை அவனுக்குக் கிடைத்தது என்றும் காண்கிறோம். யோபுவுக்கு கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தை (யோபு. 40:2) “சர்வ வல்லவரோடு வழக்காடி அவருக்கு புத்தி சொல்கின்றவன் யார்? தேவன் பேரில் குற்றம் பிடிக்கிறவன் இவைகளுக்கு உத்தரவு சொல்லக் கடவன் என்றார். அதற்கு மறு மொழியாக (யோபு 40; 4) “இதோ நான் நீசன் நான் உமக்கு என்ன மறு உத்தரவு சொல்லுவேன், என் கையினாலேஎன் வாயைப் பொத்திக் கொள்கிறேன்” என்றான். இவ் ஞான இலக்கியத்தினூடாக துன்ப நேரத்தில கடவுளைச் சார்ந்து மௌனமாக இருப்பதே சிறந்த ஞானம் என்று விளக்கப்படுகிறது.

பிதாவுக்கேற்ற மைந்தனாக கிறிஸ்து இயேசு தன் பணியில் விளங்கினார். அவர் இரட்சிப்பின் பணியினை நடப்பித்து சிலுவை பரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தவராகக் காணப்பட்டார். வல்லசெயல்களையும் அற்புதங்களையும் நடப்பித்த ஆண்டவர் தனக்குத் துன்பம் வந்தபோதும் அதனை மௌனமாகச் சகித்து சிலுவை பரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தார். கீழ்ப்படியாமையினால் மனிதனுக்குள் புகுந்த பாவத்தை மௌனமாகக் கீழ்ப்படிந்ததின் மூலம் மனுக்குலத்தை மீட்டார். இங்கே கிறிஸ்துவின் ஞானம் மௌனத்தினால் வெளிப்பட்டது.

திருச்சபைப்பணியில் பெண்கள்

உலக சனத்தொகையில் அதிகமானவர்கள் பெண்கள். அப்படியே திருச்சபையிலும் அதிகமான எண்ணிக்கையுடையவர்கள் பெண்கள். ஒரு காலத்தில் சமுதாயத்திலும் திருச்சபையிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு பகிரங்கமாக காணப்படவில்லை. இதற்குப் பின்னணியாக பல காரணங்கள் இருந்ததாகக் கூறுவர். அதில் உண்மை இருந்த போதிலும் காலப் போக்கில் பெண்களின் பங்களிப்பு சகல விதத்திலும் வளர்ந்து காணப்படுகிறது. கல்வியின் தேவையாவராலும் உணரப்பட்டதே இதற்குக் காரணம். ஆனாலும் சனத்தொகையில் பெண்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப அவர்களின் பங்களிப்பு இன்னும் அதிகமாக காணப்பட வேண்டும். இதற்கு பெண்கள் மத்தியில் அதற்கான விழிப்புணர்ச்சியினை ஏற்படுத்த வேண்டும். உலக சனத்தொகையில் வளர்ச்சி காணப்படுவது போல பொருளாதாரத் தேவைகளும், பற்றாக்குறைகளும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இதனால் சமுதாயத்தில் வாழ்க்கை முறையிலும் சமய, சமூக, கலாசாரங்களிலும் மாற்றங்கள் காணப்படவேண்டும். முக்கியமாக பெண்களின் பங்களிப்புக்கு சமயம், கலாசாரம், சமூக பழக்கவழக்கங்கள் தடைக்கல்லாக இருக்கக் கூடாது. இதே சேவையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே உள்ள உறவு கருத்துடன் பேணப்படவேண்டும். இவ்வுறவு கருத்துடன் பேணப்படாததினால் ஆண், பெண் இருபாலரிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் காணப்படுகிறது.

“திருச்சபை பணியில் பெண்கள்” என்ற தலைப்பில் சிந்திப்பதற்கு முதலில் திருமறையை நோக்குவோம் ஆண், பெண் இருபாலரிடையே நிலவிவரும் ஏற்றத்தாழ்வுக்குத் திருமறை காரணமல்ல. திருமறை தரும் படைப்பைப் பற்றிய கருத்தினை நோக்குவோமானால் இறைவன் மனிதனைப் படைத்த நோக்கம் மனிதன் தன்னுடன் உறவு கொள்வதற்கே என்பதைப் புரிந்து

கொள்கிறோம். மனிதன் படைக்கப்படுகையில் ஆதாமையே முதலில் படைத்தார். ஆனாலும் ஆதாமைப் படைத்த போது மனித முழுமையை அவர் அவனில் காணவில்லை. அவன் உறவில் மகிழ்ந்திருக்க ஒரு துணை அவனுக்குத் தேவை என்பதனால், அவனது விலாவிலிருந்தே ஏவாளை உருவாக்கினார். இது ஆதி அறிவாகிய ஆதியாகமம் தரும் கருப்பொருளாகும். இக் கருப்பொருளின் படி இது ஆண், பெண் இருவரது இணைவுதான் மனிதன் முழுமைபெறக் காரணமாகிறது. ஆண் தனியாகவோ, பெண் தனியாகவோ நின்று கொண்டு தன்மை முழுமையான மனித ஆளுமையுடையவர் என்று கூறிக்கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் மனித ஆளுமையில் இரண்டு சுவாவங்கள் உறவினால் இணைந்து காக்கப்பட வேண்டும். இந்த இணைவு சுதந்திரமாக உணரப்பட வேண்டும். ஆதாமுக்கு துணையாக ஏவாள் உருவாக்கப்பட்ட போது ஆதாம் “இவள் எலும்பில் எலும்பும்என் மாம்சத்தில் மாம்சமாயிருக்கிறாள். இவள் மனுஷனில் எடுக்கப்பட்டபடி யினால் மனுஷி எனப்படுவாள்” என்றான். (ஆதி 2:23) இந்த வார்த்தை கேட்பதற்கு தத்துவ ரூபமாக இருந்தாலும் அக்கருத்து என்றும் நிலைத்திருக்கிறது.

என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டிய இந்தக் கருத்து காலப்போக்கில் மறைந்து ஆண், பெண் இவர்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் அடக்கு முறைகளையும் ஏற்படுத்தி விட்டது. கடவுளுடைய பிள்ளைகள் என்றும் அழைக்கப்படும் மனுக்குலத்திடம் ஏற்றத் தாழ்வுகள், அடக்கு முறைகள் என்பவற்றிற்கு இடமில்லை. ஆனால் இன்று நாம் பொதுவாகவே ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் அடக்கு முறைகளையும் மக்களிடையே காண்கிறோம். இதற்குக் காரணம் யதார்த்தத்தை அதாவது உண்மை நிலையினை புரிந்து கொள்ளாதது என்பது நன்கு புலனாகின்றது. ஆண்டவருடைய படைப்புக்கள் எதைகளையும் நோக்கும் போது ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு இருப்பு நிலை அல்லது யதார்த்த நிலை உண்டென்று அறிகிறோம். அதனை அறிந்து கொள்வது இறைஞானம் அல்லது உயர் ஞானம். இந்த உயர் ஞானத்தில உள்நிருத்தல் மனுக்குலத்தின் மாபெரும் கடனாகும். இந்த ஞானத்தை அடையாத போக்கு சாதாரணமாக உலகத்தில் காணப்பட்டாலும், திருச்சபைக்குள் இந்த ஞானம் உயர் ஞானமாகக் காணப்பட வேண்டும். இல்லையேல் அது திருச்சபையாக இருக்க முடியாது. திருச்சபை என்று ஒன்று இருப்பின் அங்கே ஆண் என்றும், பெண் என்ற பேதம் இருக்கவேண்டியதில்லை. இறைமைந்தன் இயேசுக் கிறிஸ்துவைத் தலைவராக ஏற்று அவரில் விசுவாசித்து வாழும் இந்தத் திருச்சபையே திருச்சபை என்பது மனிதனின் கட்டுக்களை அவிழ்த்துவிடும் சமூகம். இந்த சமூகத்தில் ஆண் என்றும், பெண் என்றும் பேதங்கள் இல்லை.

திருச்சபையில் இருபாலருக்கும் திருப்பணியில் விசேஷ பங்குண்டு. திருமறையில் பெண்கள் பலதுறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அதனைப் பழைய ஏற்பாட்டிலும், புதிய ஏற்பாட்டிலும் காணலாம். விசேஷமாக கிறிஸ்துவின் திருப்பணியின் போது பெண்கள் கிறிஸ்துவின் அன்புச் சகோதரிகளாக உறவு பாராட்டிப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் பணியில் அவரின் பாடுகள், மரணம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய நிகழ்வுகளில் அவருடன் கூடவே இருந்திருக்கிறார்கள். உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவரின் முதல் சாட்சிகளே பெண்கள் என்பதனை நாம் நற்செய்தி நூற்கடாக அறிந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் காலப்போக்கில் திருச்சபையில் பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவாகவே இருந்தது. இதனால் 1955ம் ஆண்டு நடைபெற்ற உலக சபைகளின் பேரவையில் பின்வருமாறு ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டிருந்தது.

“கடவுள் ஆண்களையும், பெண்களையும் அழைத்து திருச்சபையிலும், சமுதாயத்திலும் தமது சித்தத்தை செய்யும்படி அவர்களை ஒருங்கே அனுப்புகிறார் என்பது நமது விசுவாசத்தில் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது. திருச்சபை கிறிஸ்துவின்னுடைய ஊழியத்திலே ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் மிடையே நிலவவேண்டிய ஒற்றுமையை அல்லது முழுமையைத் தெளிவாகக் காட்ட முற்றிலும் தவறியதால் அது தன்னையும் சமுதாயத்தையும் வறுமையாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது” இந்த அறிக்கையில் எவ்வளவு உண்மையுண்டு என்பதனை நாம் நன்கு அறிவோம். பரிசுத்த பவுல் காலத்தில் சபைக்குக் கொடுத்த போதனையில் நீங்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்கள். என்றும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் அத்தனைபேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டவர்கள் என்று கூறி “யூதரென்றும், கிரேக்கரென்றும் இல்லை, அடிமையென்றும், சுயாதீனனென்றும் இல்லை, ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் இல்லை. நீங்களோ கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்” (கலா 4:28) என்று திருச்சபையினுறவு பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். பெண்கள் பலர் தீர்க்கதரிசினிகளாக பணியாற்றி வந்தனர். பானுவேலின் குமாரத்தி அன்னாள் (லூக் 2:36) பிலிப்பின் குமாரத்திகள் (அப் 21:9) கெங்கிரேயா சபை ஊழியக்காரி பெபெயாள் (ரோமர் 16:1) இப்படியாக பெண்களின் ஊழியம் நடைபெற்றது என்பதனைத் திருமறையில் காண்கிறோம்.

திருச்சபையில் பெண்களின் பங்களிப்பு ஆதித்திருச்சபையில் காணப்பட்டது. உரோமன் கத்தோலிக்க சபையில் அதிகமாக காணப்படுகிறது. திருச்சபைப் பணியினை ஒருஅழைப்பாக ஏற்று அர்ப்பணிப்புடன் செய்து வருகிறார்கள். திருச்சபைகள் சார்பாக பெண்கள் பணிக்கென்று பல அமைப்புக்கள், ஆச்சிரம மடங்கள், தொடங்கப்பட்டு விதவைகள்,

வயோதிப மாதர்கள், அனாதைப் பெண்கள் ஆகியோர் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். அங்கு பணியாற்றும்பவர்கள் அருள் சகோதரிகள், அருள் தாயார் என்று பிரத்தியேகப்படுத்தப்பட்டு கிறிஸ்துவை தம் தலைவனாகவும் தங்களை அவரின் மணவாட்டிகளாகவும் ஒப்படைத்து அரும் பணிகள் ஆற்றி வருகின்றனர். திருச்சபை வரலாற்றில் கி.பி 6ம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய பணியில் புனிதவதி சேர்பியா, மக்சிறினா, பெப்ரோனியா ஆகியோர் முன்னோடியாக விளங்கினர். உலகப் பிரசித்திபெற்ற அருள் தாயார் திரேசாவையும் அவரது பணியினையும் நன்கு அறிவோம். பெந்தேக்கொஸ்தே சபைகளிலும் பெண்களே இப்பணியில் அதிகமாக ஈடுபடுகிறார்கள். திருமறை மாதர்கள் பணி ஒரு காலத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதையும் நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம்.

எப்பணியினை யார் மேற்கொண்டாலும் அப்பணி திருப்பணியாக விளங்க வேண்டுமானால் அப்பணிக்கான அழைப்பும், சுதந்திரமும் வேண்டும். இந்த அழைப்பும் சுதந்திரமும் இறைவனிடமிருந்தே வருகிறது. மானிடராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் பிறக்கும்போதே இறைவனுடைய அழைப்புக்கும், சுதந்திரத்திற்கும் பாத்திரமாகின்றனர். ஆனால் இந்த அழைப்பும் சுதந்திர உணர்வும் அவர்களிடம் அவர்களின் வளர்ச்சியின் காலப்போக்கில் தாலந்து களாகவோ வரங்களாகவோ வெளிப்படும் மானிடப் பிறப்பில் ஆண்களாகவோ, பெண்களாகவோ பிறப்பதும் கூட கடவுளின் அழைப்பேயாகும். அந்த அழைப்புக்கேற்ப இருபாலரும் தம் பணிகளை தம் தாலந்துகளுக்கூடாக நிறைவேற்ற வேண்டும். புளொன்ஸ் நைற்றிங்கேல் அம்மையாரின் வாழ்க்கை இதற்கு ஏற்ற உதாரணம் அவர் தாதியார் பணியினை புனித அன்புப்பணியாக உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டினார். ஆண்டவரது அழைப்பையும் சுதந்திரத்தையும் ஆசீர்வாதமாக அவரிடமிருந்து பெற்றுவிடுகிறோம். அதற்கு மேலாக ஒரு அபிசேகமும் இல்லை. ஆனால் திருப்பணி விடையாளர்கள் கடவுள் தங்களை அபிசேகித்து ஆசீர்வதித்து விட்டார் என்பதை நினையாமல் திருச்சபைத் தலைவர்களினால் அபிசேசகம் கிடைக்கவில்லை என்று கலங்குகிறார்கள். இதனால் திருப்பணி விடையில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்கள்திருச்சபைத் தலைவர்களினால் அபிசேசகம் கிடைக்காதானால் தங்களை குறைபடுத்திக் கொள்வதையும் இன்று காணலாம்.

திருச்சபை என்பது ஆண்களுடைய பெண்களுடைய சங்கம் மன்று ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் இணைந்து பணியாற்றும் ஒரு சமுதாயமாகும். இதில் ஒவ்வொருவரினதும் நிறைவான பங்களிப்புத் தேவைப்படுகிறது. அழைப்பையும் சுதந்திரத்தையும் கடவுளிடமிருந்து நாம் பெற்றுக் கொண்டோம் என்று விசுவாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் கடவுளினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களே.

சிலுவை தரும் சிந்தனைகள்

உரோம அரசில் மரண தண்டனைக்குள்ளானவர்கள் சிலுவையில் அறைந்துகொல்லப்பட்டனர். சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் சிலுவை மரத்தில் துன்பங்களையும் வேதனைகளைப் பட்டு மரிப்பர். இதனால் சிலுவை என்பது - துன்பம் என்ற அர்த்தம்பெறுகிறது. ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்து சீஷத்துவத்தைப்பற்றிப் போதிக்கும் போது, சிலுவை சுமக்க வேண்டிய தேவையை அழுத்திக் கூறுகிறார். “ஒருவன் என் பின்னே வரவிரும்பினால் அவன் தன்னைத் தான்வெறுத்து, தன்சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, எனைப் பின்பற்றக் கடவுள்” (மாற் 8:34) சிலுவை சுமத்தல் என்பது வாழ்க்கையில் சந்திக்கும் துன்பங்களையும், பாடுகளையும் சகித்து வாழ்வதாகும். எனவே தனது வழி துன்பத்தின வழி என்று திட்டமாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஏனைய மதங்களுக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கும் இந்த விடயத்தில் பலத்த வேறுபாடுகள் உண்டு. ஏனைய மதங்கள் துன்பத்திலிருந்து விலகி வாழ்வதற்கு வழி வகுக்கும் மதங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

படைப்பின் போது நல்லது என்று கண்ட இவ் உலகம் மனுக்குலத் தினால் தாறுமாறாக்கப்பட்டது. படைப்பின் ஒழுங்குகள் யாவும் சிதறடிக்கப் பட்டன. தாறுமாறாக்கப்பட்டுச் சிதறடிக்கப்பட்ட இவ் உலகத்தைப் புதுப் படைப்பாளனாக வந்த ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்து இறையரசாக மாற்றும் பணியினை தனது பணியாக்கிக் கொண்டார். மனுக்குலத்தை இறை மக்களாக்க அவர்களிடம் மனந்திரும்புதலின் தேவையை முன் வைத்தார். மனந்திரும்புங்கள் இறையரசு சமீபித்திருக்கிறது என்று அறை கூவல் கொடுத்தார். மேலும் அவர் மலைப் பிரசங்கத்தில் பாக்கிய வசனங்கள் வழியாக மனுக்குலத் திடம் காணப்பட வேண்டிய அணிகலங்களைத் தெளிவுபடுத்தினார். அவற்றினுள் “நீதியின் நிமித்தம் துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் இறையரசினைச் சுதந்தரித் துக் கொள்ளுவார்கள்” என்ற

வாக்கியம் மகுட வாக்கியமாகத் தொனிக்கிறது. இங்கே நீதி என்பது வாழ்க்கையின் ஒழுங்கினை இறையரசுக்கேற்ப மாற்றுவதாகும். இறையரசில் காணப்படவேண்டிய நீதி உவமைகள் மூலம் நன்கு விளக்கப்படுகிறது.

ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்து, இவ்வாழ்க்கையின் ஒழுங்கினைப் போதித்தது மாத்திரமல்ல அதனை வாழ்ந்து காட்டினார். இவ் வாழ்க்கை துன்பங்களையும், பாடுகளையும் சுமந்து செல்ல வேண்டியது என்பதனையும், அதனை எவ்வாறு சுமந்து சென்றார் என்பது எங்களுக்கு வழி நடத்தலாக அமைகிறது. அவர் அனைத்து மக்களது பாவங்களையும் தானே ஏற்று சிலுவை பரியத்தம் சுமந்து சென்றார். இதனால் பாவத்திலிருந்து மீட்பின் வழி மக்களின் உள்ளத்தில் செறிந்தது. எந்த மனப்பாரமும் மனந்திரும்பி தவற்றினையுணர்ந்து அறிக்கை பண்ணும்போது விடுவிக்கப்படும் அல்லது மீட்கப்படும் என்ற நிச்சயம் தெளிவானது. மனமாற்றம் பெறகிறவர்களாகவும், துன்பப்படுகிறவர்களாகவும், மனமாற்றம் பெறாமல்வாழும் இருவகை சமூகங்களை மனுக்குலத்தினுள் காண முடியும். மனமாற்றத்தின் தேவையை உணர்த்தும் படி வந்தஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து மனமாற்றம் பெற விரும்பாதவர்களால் சிலுவை மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டார். ஆயினும் மனந்திரும்புவதனால் வரும் வெற்றி அவரது உயிர்த்தெழுதல் மூலம் வெளிப்பட்டது. இதனால் கோர மரணத்திற்குள்ளாக்கும் கோரச்சிலுவை - புனித சின்னமாக மாற்றம் பெற்றது. இது இன்று அணிந்துமகிழும் புனித அணிகலமானது.

சிலுவையின் மேன்மை அவர் சிலுவையில் தொங்கிய போது உதிர்த்த ஏழு வார்த்தைகளினால் சிறப்புப்பெற்றது. அந்த வார்த்தைகள் சிந்திக்க சிந்திக்க புத்துணர்ச்சியையும், புதிய சிந்தனைகளையும் தரவல்லது. அவ் இறுதி மொழியை நாம் நமது உறுதிமொழியாகக் கொண்டு வாழ்வதனால் அளப்பரிய பேரின்ப வாழ்வினை நாம் வாழ முடியும்.

சிலுவை ஒரு புனித அடையாளம். நெற்றியில் சிலுவை அடையாள மிடுதல் நமது திருச்சபைகளில் ஞானஸ்நானத்தினபோது நடைபெறுவது ஒருவழக்கம். இதன் பொருள் ஞானஸ்நானத்தின போது இவ் அடையாளம் பெறுபவர் கிறிஸ்துவின் சீடத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர் என்பதாகும். கிறிஸ்துவின சீடத்துவமாகிய சிலுவையை ஏற்றுக்கொண்டார், அதாவது இறையரசுக்கான ஒழுங்குபடுத்தும் பணியில் கிறிஸ்துவுடன் இணைந்து அவருடன் சிலுவை சுமக்க உடன்படுகிறேன் என்பதாகும். இது ஒரு அர்த்தம் பொதிந்த அக அடையாளம். இதனை புற அடையாளங்களால், அழகுபடுத்தும் நமது

அணிகலங்களால் மறைத்துவிட முடியாது. எனவே புற அடையாளங்கள் இதனை ஒருபோதும் மாசுபடுத்த மாட்டாது.

துன்பத்தின் வழியால் என்றுமே அழியாத பேரின்ப வாழ்வு கிட்டும் என்ற கிறிஸ்துவின்வழியை எமது வழியாக்கி என்றுமே அழியாத மெய்வாழ்வைப் பெறுவோமாக.

கிறிஸ்துவின் வழி என்வழி - அகா அவர் காட்டிய வழி!

இந்துக்களும் மத நம்பிக்கையும்

இறைவனுடைய வெளிப்பாட்டை மக்கள் நம்புவதால் சமய நம்பிக்கைகள் அங்கங்கே உண்டாயின. பெரும்பாலும், நிலவிவரும் சமயங்கள் ஆசியாக்கண்டத்தில் தோன்றியவையே. இச்சமயங்களினூடாக இறைவனைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவது இறையியலாகும். இவ்விறையியலைக் கற்போர் சமயங்கள், அவற்றின்தோற்றம், நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றையும் நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். குறித்த ஒருசமயத்தை மாத்திரம் கற்று அதனாற் பெருமை அடைவதிற் பலனில்லை. நமது சமய நம்பிக்கை ஒரு சமயத்தில் நிலைத்திருப்பது அவசியம். ஆனால் ஏனைய சமயங்களையும் கற்றுக்கொள்ளுதல் நல்லது. சமயங்களின் அடித்தளம் வேதங்களாகும். ஆதி மனிதன் பேச, எழுதக்கற்றுக் கொண்டபோது கடவுளைப்பற்றியே எழுதினான். இதனால் வேதங்கள் கடவுளின் வெளிப்பாடுகளாயிற்று. கடவுள் மனிதனுடாகப் பேசினார் என்று நம்பப்படுகிறது. வேதம் கலத்தால் என்றமே அழியாதது மனித வாழ்வுக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கவல்லது.

இறையியலைக் கற்கும்போது சூழவுள்ள மக்களின் மத நம்பிக்கைகளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதனால் அன்பு மலர்கிறது. அப்படியே ஒருவர் மதத்தை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும்போது சீரான மதக்கொள்கை பின்பற்றப்படும். யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் தமது சூழலில் வசிக்கும் இந்து மத நம்பிக்கைகளை சற்று உன்னிப்பாகக் கற்கவேண்டும்.

இந்து மதம் சிந்துவெளி நாகரீகத்தில் எழுந்த மதமாகும். இது இந்தியாவில் தோன்றியது என்றாலும் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பினால் இங்கு பரவலாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்தில் தழுவப்படும். இந்துமதம் நடப்பியல் இந்துமதமாகும் (Functional Hindusim).

பாரம்பரியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படும் மதம். பல்வேறுபட்ட நம்பிக்கைகளை வேண்டிய விதமாக சுதந்திரத்துடன் பின்பற்றி அதில் சமரசம் காண்கிறது. ஒரு குறித்த இறையிணைவுக் கோட்பாடு (Contemplation) அற்ற வழிபாடாக இது காணப்படும் இவர்கள் பல்வேறு தெய்வங்களை வைத்து வழிபடுவர். இது இறையியல் கற்போருக்கு ஒரு சிக்கலான விடயமாகத்தோன்றும் இதற்குக் காரணம் இறை நம்பிக்கை அனைத்து மனிதரிடமும் காணப்பட்ட போதும், அது ஆழ்ந்துசிந்திக்கவேண்டியதில்லை என்ற கருத்த பரவலாக இருப்பதாலாகும் பக்திக்கு மாத்திரம் அதிக மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு தெய்வங்கள் ஏன் வணங்கப்படுகின்றன என்பதனை இந்த மதத்தின் தோற்றம் அதன் வளர்ச்சி என்பதனை கற்பதனால் மாத்திரம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்துமத வேதங்கள் நான்கு. அவையானவன ரிக்வேதம், யசூர்வேதம், அதர்வண வேதம், சாமவேதம் என்பனவாகும். வேதங்களை நான்கு பகுதிகளாகக் காணலாம். அவை பிராமணங்கள் சங்கிதைகள், ஆரணியங்கள், உபநிடதங்கள் என்பன. இவை பாவடிவத்தில் மண்டலங்களாகவுள்ளன. இவற்றில் உபநிடதம் என்பது வேதத்தின் அடிக்கருத்தைத் தருவது. அதனால் இது வேதாந்தம் எனப்படும். இது ஆங்கிலத்தில் Upanishad எனப்படும். இந்த உபநிடதத்தின் சாரத்திற்குப் புராணங்கள் மூலம் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது அதனை இதிகாசம் என்பர் பாரதம், இராமாயணம் என்ன இதிகாசங்களாகும். இவை வாழ்வியல் முறைகளை ஒரு தர்மமாக வெளிபடுத்துகின்றன. இதனால் இந்துமதம் சனாதனதர்மம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வேதங்களின் மொழிநடையை ஆராய்ந்தவர்கள் இதன் தோற்றக் காலத்தையும் மதிப்பீடு செய்தனர். வேதங்களில் ஆரிய மொழியினதும் திராவிடமொழியினதும் கலப்பு இருப்பதால் ஆரியர் இந்தியாவினுட் புகுந்த காலத்திற்குப் பின்னரே இது எழுதப்பட்டது என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிவு. வேதம் எழுந்த காலம் வேத காலம் என்றும் அதன்பின் பிராமணகாலம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இக்காலத்திற்குள் பல்வேறு சடங்குகள், அதனை நடப்பிப்பவர்கள், போன்ற பிரிவினர்கள் தோன்றினர். பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற பிரிவுகள் இவ்வடிப்படையில் தோன்றியவையே.

சங்ககாலம் முதல் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டுவரை இந்துசமயவரலாற்றில் முக்கியம்வாய்ந்த காலமாகும். உட்சமய முரண்பாடுகள் (பௌத்தம் - சமணம்), தமிழ் மொழியின்வளர்ச்சி உபநிடதவிளக்கம், அறநெறி நூல்கள் எழுதப்பட்டமை, நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் தோன்றியமை, போன்றநிகழ்வுகள்இக்காலத்தில் இடம்பெற்றன.

சங்ககாலம்: சங்ககாலத்தின் தோற்றக்காலம் பற்றித்திடமாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் சங்ககாலம் இருந்தது என்பதற்குச் சங்க காலத்து செய்யுள்களே சான்றாகும்.

“தென்றமிழ் நாட்டகன் பொதியிற் திருமுனிவன் தமிழ்
சங்கம் சேர்கிற பீரே லென்றுமவ னுறைவிடமாம்”

(கம்ப நாடவிட படலம் 31)

இதில் குறிப்பிடப்படும் முனிவர் அகத்தியர் என்றும், அவர் முதலிரண்டு சங்கங்களிலும் இருந்தார் என்றும் நம்பப்படுகிறது. சங்ககாலம் முதற் சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்று மூன்று வகைப்படும், இவற்றின் நோக்கம் தமிழை வளர்ப்பதாகும். சங்கம் என்பது புலவர் கூட்டமாகும். இச்சங்கம் பாண்டிய மன்னர்களால் தாபிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் முத்தமிழ்களும் வளர்க்கப்பட்டன.

சங்க காலத்திற் தோன்றிய தொல்காப்பியத்தில், ‘இறையனாரகப் பொருள்’ என்ற பகுதியில் “சோமசுந்தரக் கடவுள் புலவராகத் தோன்றி எழுதினார். என்ற குறிப்பு உண்டு. இறையனார் என்பதன் மறுபொருள் சிவபெருமான். வேதங்களில் உருத்திரர் என்று குறிப்பிடப்படும் கடவுளும் இவரே.

சிவபெருமான் சைவர்களின் முழுமுதற் கடவுள், இதனாற்றான் தமிழ் என்றால் சைவம், சைவம் என்றால் தமிழ் என்று போற்றப்படுகிறது. இப்படியே மேலும் பல தெய்வங்களைப் பற்றிய கூற்றுக்கள் சங்க நூற்களில் உண்டு.

ஐவகை நிலங்கள்: பூமியானது ஐந்து வகை நிலங்களாகப் பகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு நிலத்திலும் ஒவ்வொரு தெய்வத்தின் பெயரும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. நாகரீகம் நதிக்கரைகளில் உண்டானது. வளர்ந்தது என்பது உலகம் கண்ட ஒரு உண்மையாகும் நதி மலையில் உற்பத்தியாகி ஐந்து வகை நிலங்களுடாகப் பாய்ந்து கடலோடு கலக்கிறது. அவை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பன. இந்நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் அந்தந்த நிலத்திற்கு ஏற்றப் படி தமது வாழ்க்கையை அமைத்தனர். அவ்வாறே கடவுளைப் பற்றிய சிந்தனையையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

குறிஞ்சி என்பது மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் ஆகும். அது என்றுமே பச்சைப் பச்சேலென்றிருக்கும். இந்த அழகுச் சூழலில் வாழ்ந்தவர்கள் தாம் வழிபட்ட தெய்வத்தையும் அழகானதாகவே நோக்கினர். எனவே அழகு என அர்த்தங்கொள்ளும் முருகு அத் தெய்வத்திற்குப் பெயரானது. முருகு அவன், முருகன். அவன் மலைத் தெய்வமாகவே கருதப்பட்டான். மலைச்சாதியாணைப்போல தோற்றம் கொண்டான். சங்கப் புலவர் நக்கீரர் முருகனைப் பற்றி திருமுருகாற்றுப் படையிற் பாடியிருக்கிறார். சேயோன் என்றும் செந்நிறக் கடவுள் என்றும் சுப்பிரமணியர் என்றும் முருகனுக்குப் பெயர்களுண்டு.

முல்லை என்பது காடும் காடு சார்ந்த இடமும் ஆகும். அது பருவ காலங்களை வெவ்வேறாகக் காணக்கூடிய இடமாகும். இந்தச் சூழலில் வாழ்ந்த மக்கள் பருவகாலங்கள் மாறும் நிலையை மாயை என்றுணர்ந்தனர். இதனால் அக்கடவுள் மாயவன், மாயோன் அல்லது கிருஷ்ணன் என அழைக்கப்பட்டார். நீலநிறக் கடவுள் என்றும் கூறுவர் மாயவன் என்பது அவதாரமெடுப்பவன் என்றும் பொருள் பெறும்.

மருதம் என்பது வயலும் வயல்சார்ந்த இடமும். மருத நிலத்தின் தெய்வம் இந்திரன். தமக்குத் துன்பம் நேர்ந்தபோது அதற்குப் பரிகாரமாக இந்திரனை வழிபட்டுத் திருவிழா நடத்துவர். இந்திரன் மழைக்குக் கடவுள், வயலுக்கு வேண்டியது மழை. எனவே மழைக்காக வேண்டி இந்திரனை வழிபடுவர். இந்திரன் வச்சிர ஆயுதத்தை உடையவன். இந்திரன் தேவர்களுக்குத் தலைவன் என்றும் குறிப்பு உண்டு.

நெய்தல் என்பது கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும். நெய்தற்கடவுள் வருணன். சுறாமீன் கொம்மை நட்டு அந்நிலத்தால் வருணனை வழிவடுவர். ஆரியர்களுடைய விசேடதேவர்களில் வருணனும் ஒருவன்.

பாலை என்பது நீரும் நிழலும் அற்ற இடம். பாலைக்குத் தெய்வங்கள் சூரியன், காளி அக்கினி, பலி செலுத்துதல் வழிபாட்டின் முக்கிய அம்சமாகும். சங்க கால நூற்களில் ஒன்றாகிய தொல் காப்பிலத்தில் மேற் கூறப்பட்ட நிலங்களும் தெய்வங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனலுலகமும்

வருணன் மேய பெருமணலுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம நெந்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே

மாயோன் - கிருஷ்ணன்; சேயோன் - முருகன்; வேந்தன் - இந்திரன்

தமிழ் என்பது திராவிடம் என்னும் சொல்லின் சிதைவு என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் திராவிட மொழிகள் பலவுண்டு. அவற்றுள் தமிழ், சங்க காலப் புலவர்களினால் போற்றப்பட்டு தெய்வீக மொழி என்று புகழப்பட்டது. அவ்வாறே ஆரிய மொழிகளிலும் சமஸ்கிருதம் தெய்வீக மொழியாக எண்ணப்பட்டது. எனவே இவ்விரு மொழிகளும் வடமொழி என்றும் தென்மொழி என்றும் அழைக்கப்பட்டன. அப்படியே இறைவனைப் பற்றிய நம்பிக்கையும் கூட வடபாரம்பரிய நம்பிக்கை, தென்பாரம்பரிய நம்பிக்கை என்றானது. வடக்கே வைஸ்ணமும் தெற்கே சைவமும் வளரலாயிற்று. வைஸ்ணவத்தின முழுமுதற் கடவுள் விஷ்ணுவாகவும், சைவத்தின் முழுமுதற் கடவுள் சிவனாகவும் வணங்கப்பட்டனர்.

“ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்
செந்தமிழோ டாரியனை
தமிழ்ச் சொல்லும் வடசொல்லுந் தானிழற்சேர”
(தேவாரத்தில் ஒரு பகுதி)

“தென்னாடுடை சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

இவ் அடிகள் மூலமாகச் சிவன் எல்லோருக்கும் பொதுவான தெய்வம் என்று போற்றப்படுகிறார்.

சோமசுந்தரக் கடவுள், முருகக் கடவுள் ஆகியோர் புலவர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் சங்ககாலத் தமிழை வளர்த்ததாகவும் பாடல்கள் உண்டு.

சிவனை நிகர் பொதியவரை முனிவனாக மகிழ்விரு
செவி குளிர வினிய தமிழ் பகர்வோனே (திருப்புகழ்)

குறு முனிக்குத் தமிழுரைக்குங் குமரர்
அகத்தியனார்க்குத்தமிழையறிவித்தும் செந்தமிழ்ப்
பரமாசாரியனாகிய ஆறு முகக் கடவுள் (தொல் பாயிர விருத்தி)

இங்கே முருகனுக்கு இன்னொரு பெயர் ஆறுமுகன். இவரைக்

கந்தசாமியார் என்றும் கூறுவர்.

அட்சரங்கள்: அட்சரங்கள் என்றால் எழுத்துக்கள். தமிழ் நெடுங்கணக்கில் பஞ்சாட்சரமே சுவடிகளில் எழுதிக் கற்பிக்கப்பட்டது. அது கடவுள் என்னும் பொருள் விளங்கும் நாமம், இது சி.வா.ய.ந. ம என்பதாகும். இதைப் போன்று சடாட்சரம் (ஆறு எழுத்துக்கள்) மந்திரங்களாக உச்சரிக்கப்பட்டது. அந்த ஆறு அட்சரங்கள் தான் ஆறுமுகமானது. ஆறுமுகங்கள் ச. ர. வ. ண. ப. வ என்றும் சடாட்சரங்கள்.

பழைய தமிழ்ச் சுவடிகளில், நூல்களில் தொடக்கத்தில் “உ” என்னும் வடிவம் எழுதப்பட்டது. இது பிள்ளையார் சுழி என்று கருதப்படும ஓர் எழுத்து. இதனை “ஓம்” என்ற பிரணவ அடையாளமாக எண்ணுவர். யானையின் துதிக்கை இதன் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு வாக்கும் செய்சருமங் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் -- உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை

(பதினோராம் திருமறை கபிலர்)

இன்னும் பரமசிவன், பிரமன், சதுக்கப் பூதம், பரசுராமன், பலராமன், கண்ணன், இராமன், காலன், காமன், சூரியன், சந்திரன், நகரத்தெய்வம்,பத்தினிக் கடவுள் வீரன் இப்படியான தெய்வங்களைப் பற்றிய பாடல்களுமசங்க இலக்கியங்களில் உண்டு. இவ்வாறாகச் சங்க நூற்களிற் கூறப்பட்ட தெய்வங்களைக் கண்டோம்.

சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்குச் சேர, சோழ, பாண்டி மன்னர்களின பங்களிப்பு இருந்தது. அதிலும் முக்கியமானவர்கள் பாண்டியவர்களே சங்ககாலத்தில் தமிழ் வளர்க்கப்பட்ட வேளையில் பல உட்சமயங்களும் வலுவடைந்தன. அவையாவன சைவம், வைஷ்ணவம், காணபத்தியம், சாக்தம், கௌமாரம், சௌரம் என்பன. இவற்றுட் சிலகுறிப்பிட்ட மதங்களைப் பலமடையச் செய்தன. மதவேறுபாடுகள் சமயப் பகுப்புக்களை உருவாக்கின. இதனைச் சைவநாயன்மார்கள் கண்டித்தனர்.மாணிக்கவாசகரின் சமயபேதக் கண்டனச் செய்யுள் ஒன்றைக் காண்போம்.

“தெய்வமென்ப தோர்சித்த முண்டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறுகோடி மாயா சக்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின

ஆத்த மானார் அயலவா கூடி
 நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
 சுற்ற மென்னுந் தொல் பசுக் குழாங்கள்
 பற்றியழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
 விரத மேபரமாக வேதியருஞ்
 சரதாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
 சமய வாதிகள் தத்தம மதங்களில்
 அமைவதாக அரற்றி மலைத்தனர்
 மீண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
 சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தா அர்த்து
 உலோகா யுதனெனுமஒண்டிறற் பாம்பின
 கலாபே தந்த கடுவிட மெய்தி
 அதிற் பெருமாயை எனைப் பல சூழவும்

நாயன்மார்களின் பக்திவாழ்க்கையும் அவர்களது அனுபவமும் சைவசமயத்தை உயிர்ப்படையச் செய்தன. சைவர்கள் பின்பற்றும் ஆகமங்களாகிய பன்னிரு திருமறை; பதினாங்கு சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என்பன இவர்களால் எழுதப்பட்டன. அத்துடன் பக்திப்பரவசமூட்டும் தேவாரம், திருவாசகம் போன்றவற்றையும் இவர்கள் எழுதினார்கள்.

இதே காலத்தில் பிரமகுத்திரம் ஆராயப்பட்டு உபநிடதத்துக்கு விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இதனால் வேதாந்த மார்க்கம்; சித்தாந்த மார்க்கம் என்ற கொள்கைகள் வெளிப்படலாயின. சித்தாந்த மார்க்கம், பக்தி மார்க்கம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இறையிணைவுக் கோட்பாடுகள் தனித்தனியாகப் புலப்படலாயின. அவற்றைக் கீழே காண்போம்.

ஆத்மவாதம்: இக்கொள்கையைப் போதித்தவர் சங்கரர். இவர் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டில் கேரளத்தில் தோன்றினார். பரம்பொருள் ஒன்றே பிரமம் ஒன்றே உயிருள்ளதும் உயிரற்றதுமான இயற்கை அனைத்தும் பிரமமே. பிரமம், ஆன்மா இரண்டும் வேறல்ல. இதனை வேறாகக் காணச் செய்வது மாயை, தோன்றுவது எல்லாம் மாயை, பிரமம் ஒன்றே உண்மை. இதனை வேதாந்தம் என்பர். இதற்கு வேண்டுவது ஞானம் ஒன்றே.

இறையிணைவுக் கொள்கை

தத்துவம் அஸி - நீதே அது
 அகம் பிரமஅஸி - நானே பிரமம்

பிரமம் - சத் - இருக்கிறவர், ஆனந்தம் - முத்தி
 ஈஸ்வரன் - சித் - வெளிப்பட்டவர்

விஷ்டாத்துவைதம்: இக்கொள்கையைப் போதித்தவர் இராமானுஜர். இவர் தமிழ் நாட்டிற் செங்கற்பட்டு என்னும் இடத்தில் கி.பி 11ம் நூற்றாண்டிற் பிறந்தவர். இவர் பிறப்பித்த மார்க்கம், சித்தாந்த மார்க்கம், அல்லது பக்தி மார்க்கம் எனப்படும். இவர் பரம்பொருளை ஒருமைப் பொருளாகக் கொள்ளாமல், பண்புகளைப் படைத்து அடியவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் இறைவனாகக் காண்கிறார். உலகமும் அதிலுள்ளவைகளும் கடவுளின் வெளிப்பாடுகள் அல்ல. அவை தனித்தனியே விளங்கும் உண்மைப் பொருட்கள். இராமானுஜரின் கடவுட்கொள்கை கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார் என்ற உறுதியையும், அனைத்துக்கும் இறைவனே காரணம் என்ற உறுதியையும் அளிக்கிறது. கடவுளுக்கு மனிதன் சொந்தமானவன் என்ற நிலை உணர்த்தப்படுவதால் அதனைத் தொடர்புபடுத்துவது இன்றியமையாதாகிறது.

துவைதம்: இக்கொள்கையைப் போதித்தவர் மத்துவர். இவர் கண்ட நாட்டில் 13ம் நூற்றாண்டில் பிறந்தவர். இவர் பிரம்மத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் வேறுபாடு காட்டி இரண்டும் வெவ்வேறானவை என்கிறார். இவர் நித்தியம் - அநித்தியம் இரண்டையும் காணச் செய்து உண்மைத் தன்மையை அறிவது முத்தி அல்லது மோட்சம் என்கிறார். இவரும் பக்தி நெறியைப் போதிக்கிறார்.

இப்பக்தி மார்க்கதின் அடிப்படையில் சைவம், வைஷ்ணவம், ஆகிய மதங்கள், இறையிணைவு பற்றிய கொள்கைகளை வெவ்வேறாகத் தருவதை நாம் காணலாம்.

சைவம்: இம்மதம் சைவசித்தாந்தத்தினால் விளக்கப்படுகிறது. சிவனே இதன் முழுமுதற் கடவுள். இதன் இறையிணைவுக் கோட்பாடு தலை தாழ் அல்லது தாழ்தலை எனப்படும். பதி, பசு, பாசம் என்பவற்றை சைவசித்தாந்தம் விளக்குகிறது. பதி - இறைவன்; பசு - ஆன்மா; பாசம்(மலம்) - ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகைப்படும்.

பதி - ஆணவம், கன்மம், மாயையினால் கட்டுப்படாதது; பசு - இவற்றால் கட்டுப்பட்டது. ஆன்மா, இறைவனை அடைவதை இம் மூன்று வகையான கட்டுக்கள் தடுக்கின்றன. இதனடிப்படையில் ஆண்மை சகலர், பிரளையாகலர், விஞ்ஞானகலர் என மூவகைப்படும். இக்கட்டுக்களிலிருந்து

விலகவழிகள்; சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றினைப் பின்பற்றுவதாகும். (முத்தி, இறையிணைவு) இறைவனின் பாதத்தில் (தாழ்) ஆணவம் அடங்கிய பக்தனின் வணங்கிய நிலை(தலை)

சிவனைத் தந்தையாக, தாயாக, பிள்ளையாக உருவம் கொடுத்து வழிப்படுதல் இறைவனின் முழு ஆளுமையைக் காட்டுவதாக அமைகிறது. இதனை விளக்கும் மெய்கண்ட தேவரின் சிஞானபோத்தில்

“அவன் அவன் அதுனெனும் அவை மூவினைமையின்
தோற்றிய திதியே ஒருங்கி மலத்திதுளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மானர் புலவர்”

சிவவழிபாடு: தந்தையாக வழிபடுதலையும் அம்மன் வழிபாடு
சக்திவழிபாடு: தாயாக வழிபடுதலையும் (சரஸ்வதி, துர்க்கை, லக்ஷ்மி)

பிள்ளையார் வழிபாடு: ஞானத்தை வேண்டுகலையும்
முருக வழிபாடு: வளமான வாழ்வு வேண்டுகலையும் குறிக்கின்றது.
வைரவர்: காவற் தெய்வமாக வழிபடப்படுகிறார்.

வைஷ்ணவம்: இம்மதம் விஷ்ணுவை முழுமுதற் கடவுளாகக் காணுகிறது. முத்தொழில்களாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்பவற்றில் காத்தற் தொழிலைச் செய்யும் கடவுளாகவும் இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் மாற்று அவதாரம் எடுப்பதால் மாயவன் எனவும் அழைக்கப்படுவார். இதன் வழிபாட்டின் இறையிணைவு அவதாரக் கோட்பாட்டினால் விளக்கப்படுகிறது. மக்களின் துன்பம் தீர்க்க அவதாரம் எடுக்கும் இறைவனும் இவரே. விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள் முதப்பத்து மூன்று அவற்றில் சிறப்பானது பத்து. இதில் ஒன்பது நிறைவு பட்டுவிட்டது.

அவை மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம், ஸ்ரீராமன், பரசுராமன், கிருஷ்ணன், வாமன், பலராமன், எதிர்பார்க்கும் அவதாரம் கல்கியாகும் யாழ்ப்பாணத்தில் பழமை வாய்ந்த வைஷ்ணவ கோவில்கள் வல்லிபுரக்கோவில், பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் கோவில் என்பனவாகும். வைஷ்ணவத்தில் வடகலை வைணவம், தென்கலை வைணவம் இரு பிரிவுண்டு.

இந்து மதத்தை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மதமாகக் (Systematic Hinduism) காண்பதற்கு உதவியவர்கள் சங்கரர், மத்துவர், இராமானுஜர் என்றால் மிகையாது. இறையிணைவுக் கோட்பாடுகளை மையமாக வைத்து சமயங்கள் தனித்து நிற்கின்றன. அந்தச் சமயக் கோட்பாடுகள் சமயங்களை

தனித்தனியே வளர்ச்சியடைய வாய்ப்பளிக்கின்றன. இந்து சமய நாகரீகத்தின் தொன்மை விளக்கப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் மேல் நாட்டவர்களே அகழ்வாராய்ச்சியின் மூலம் பஞ்சாப்பில் உள்ள மொஹஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா போன்ற இடங்களின் நாகரீகத் தொன்மை புலப்படுத்தப்பட்டது. இப்பணியில் சிற்பானவர்கள் கி.பி18ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிற்கு வந்த (Maxmuller) மாக்ஸ்முல்லர் (John Marshal) யோன் மார்ஷல் என்பவர்களாவர். இவர்களின் ஆராய்ச்சியின் பயனாக திராவிட நாகரீகமே ஆரியநாகரீகத்திலும் தொன்மையனதும் மேலானதும் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சிவலிங்க வணக்கம் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது என நிறுவப்பட்டதால் சைவத்தின் தொன்மை உறுதியாக்கப்பட்டது.

மனிதகுல ஒன்றிப்புப் பணியில் உரையாடலின் பங்கு

மனுக்குலம் ஒன்றுபட வேண்டும் என்பது அனைத்து மக்களாலும் விரும்பப்படும் ஒரு கருத்தாகும். ஆனால் அது கருத்தளவில் விளங்க கிறிஸ்தவ சபைகளின் ஒன்றிப்பு உதவும். மனுக்குலம் முழுவதும் இறை வனின் பிள்ளைகள் என்ற அடிப்படையில் எல்லா மக்களையும் ஈர்த்துச் செல்வதே மனித குலஒன்றிப்பு பணியாகும். உரையாடல் மூலம் இப்பணிக்குப் பங்காற்ற வாய்ப்புகள் உண்டு.

முழு மனுக்குலமும் இறைவனின் பிள்ளைகள் என்ற கருத்தினை மக்கள் மத்தியில் காண அவர்களிடம் காணப்படும் இறைவெளிப்பாட்டுச் சிந்தனைகளையும், முக்கியமாக இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள தொடர்பு எவ்வாறு இருக்கிறது என்றும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு விடயத்தை, அதிலும் ஒருவருடைய நம்பிக்கையை இன்னொருவர் புரிந்துகொள்வதற்கு உரையாடல் மிகவும் அவசியம், பலதரப்பட்ட நம்பிக்கைகள் பல்வேறுபட்ட மதங்களாக மக்களிடையே காணப்படுகின்றன. எல்லா மக்களும் இறைவனுடைய பிள்ளைகள் என்று விளக்கப்பட இம்மதங்களில் காணப்படும் சிந்தனைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் இதற்கு உரையாடல் உதவும் பரந்த நோக்குடன் சமயங்கள் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

மெய்ப்பொருள் காண்பதில் சமயங்கள் தரும் சிந்தனைப் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கும் உரையாடல் முறை ஏற்றதாகும். அன்பு, மகிழ்ச்சி, அமைதி, நீதி என்பவற்றின் உண்மைநிலை சமைய சிந்தனைகளினூடாகப் புலப்படுத்தப்படவேண்டும். இறைவனில் அடிப்படை கொண்ட இவற்றை இறைவனின் வெளிப்பாட்டின், வேதங்களின் அறிவினால்

மாத்திரம் விளக்கலாம். இம்மெய்யறிவைப் பெற உரையாடலில் கலந்து கொள்பவர்கள் தங்களை மாணவர்களாகவே கருதவேண்டும். ஒருவருக்கு கொருவர் குருவாக மாறிவிடக்கூடாது. உரையாடுதலின் விளைவு அவர்கள்

கற்றுக்கொண்ட பாடமாகும். கற்பிப்பவர் இறைவனே உரையாடுபவர் ஒரு குறித்த மதத்தில் அசையாத உறுதிப்பாடு உடையவராக இருக்கலாம் ஆனால் உரையாடும்போது தான்கொண்டுள்ள உறுதிப்பாட்டினை அடுத்தவருக்கு திணிப்பவராக இருக்கக்கூடாது. அதேவேளையில் உரையாடுபவர்கள் தங்கள் மதத்தின் சிறப்புக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். உரையாடும் போது அவை தானாகவே விளங்கும். இதனால் உரையாடுபவர்கள் புத்தறிவு பெறுவர்.

மதங்களின் இறைவெளிப்பாட்டுச் சிந்தனைகள் அனைத்துலகத்திற்குரியதாக விளங்கப்படுகிறதா? அன்றேல் ஓரிரு குறித்த இனத்திற்கோ, மொழிக்கோ உரியதாக இருக்கிறதா? என்றும் உரையாடல் மூலம் சிந்திக்கப்படலாம். இந்த சிந்தனையின் விளைவினால் மதசிந்தனைகளில் மறுமலர்ச்சி காணலாம். 'தமிழ் என்றால் சைவம். சைவம் என்றால் தமிழ்' என்று தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளிப்பட்ட இறைவன் என்ற கருத்து; அங்கே அனைத்துலக சிந்தனைக்கு இடமில்லாமல் போகிறது. யூதர்களின் விருத்த சேதனச்சடங்கு, இஸ்லாமியரின் சுன்னத்துச் சடங்கு போன்ற சடங்குகளில் அனைத்துலக சிந்தனைக்கிடமில்லை. இவ்வாறாக சமயங்களில் பல தடைகள் அனைத்துலக சிந்தனைகளைப் பாதிக்கின்றன. இத்தடைகள் சிந்திக்கப்பட்டு விளக்கப்பட உரையாடல் முறை ஏற்றதாகும். யூதரல்லாதோர் கிறிஸ்தவர்களாக மாற இடையூறாக இருந்த விருத்தசேதனச்சடங்கில் கோட்பாடு எருசலேம் ஆலோசனைச் சங்கத்தில் உரையாடப்பட்டு ஏற்ற தீவு காணப்பட்டது. இதனை புற இனத்தவர் மத்தியில் கிறிஸ்தவத்தை வளர்த்த பவுலின் செயலினால் அறிகிறோம். இன்னும் புறஇனத்தவனாகிய கொர்னேலியுவையும் பேதுருவையும் சந்திக்கவும் உரையாடவும் செய்த நிகழ்ச்சியின் மூலம் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய செய்தி அனைவருக்குமானது என்று புலப்படுத்தப்படுகிறது.

இறை இணைவுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையே மத வேறுபாட்டின் அடித்தளமாகிறது. இறைவனின் செயல்படுத்தலைக் குறித்து கூறும்போது அவதாரமெடுக்கும் இறைவன். திருவிளையாடல் செய்யும் இறைவன், பாவத்திலிருந்து மீட்டு இரட்சிக்கும் இறைவன்படியாகப் பல கோட்பாடுகளும் மதங்களில் உண்டு. அனைத்துலக ஒருமைப்பாட்டுக்கு நிபந்தனைகளாக மனந்திரும்புதல், மன்னித்தல், மீட்டல் (இரட்சித்தல்), புதுப்பித்தல்,

என்பவற்றைக் கிறிஸ்தவம் முன்வைக்கிறன்றது. இந்தப் போதனையால் அனைத்து மக்களும் ஒன்றுபட வேண்டும் என்பது திருச்சபையின் சிந்தனையாகும். “வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய் சகல ஜாதிகளையும் சீடராக்குங்கள் பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள்” (மத்:28:18-20) இம்மேற்கோளினடிப்படையில் திருச்சபையின் ஒருமைப்பாடு கிறிஸ்துவை மையமாக வைத்து (Christo Centricism) ஒருமைப்படுவதாகும்.

அனைத்து மதங்களிடையே ஒருமைப்பாடு உண்டாக, கிறிஸ்துவை மையமாக வைப்பதைவிட இறைவனை மையப்படுத்துதலே (TheoCentricism) தற்போது விரும்பப்படுகிறது. கிறிஸ்துவை மையப்படுத்து வதால் கிறிஸ்தவத் திற்கே முதன்மை நிலை கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனைய மதங்களுடன் ஒன்றிப்பை வளர்க்க இறைவனை மையமாகக் கொண்டு சிந்திக்க முயல்கிறது. மகாத்மா காந்தியடிகள் கிறிஸ்தவ போதனைகள் பலவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் இராமராஜ் சியம் மலரவேண்டும் என்றே வேண்டிக்கொண்டார்.

அனைத்துலக ஒருமைப்பாட்டுச் சிந்தனையை மலரச்செய்ய வாய்ப்புக்களையும் வழிநடத்தலையும் ஆர்வமாக கிறிஸ்தவ திருச்சபை முன்வைக்கின்றது. ஆனால் திருச்சபைப் பிளவுகள் நீங்கி ஒன்றுபடுதல் அதற்குப் பலமான முன் நடவடிக்கையாய் அமையும். எனவே மதங்களிடையே ஒன்றிப்பு என்ற நோக்கு கைகூட உரையாடல் எவ்வளவு அவசியமோ அப்படியே பிளவுபட்ட திருச்சபைகள் ஒன்றுபடவும் உரையாடல் இன்றியமையாததாகும். ‘நான் இவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்கிறது மல்லால் இவர்களுடைய வார்த்தையினால் என்னை விசுவாசிக்கிறவர்களுக் காகவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றாயிருப்பார்களாக. தந்தாய் நீர் என்னிலேயும் நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறது போல அவர்கள் எல்லாரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்க வேண்டிக் கொள்கிறேன் (யோவான் 17:20 - 21) இந்த அவருடைய வேண்டுகூல் உலகடங்கிலும் நிறைவேற உரையாடல் மூலம் ஒன்றுபடுவோமாக. ஏனெனினில் மனிதகுலம் வாழ அனைத்து மக்களதும் ஒருமைப்பாடும் புரிந்துணர்வும் இன்றியமையாதது.

இறைவன் தந்த திருச்சபை நாயகன்

ஒரு மதத்தின் அடித்தளமாக விளங்குவது திருமறை. மதங்கள் பல அது போலவே திருமறைகளும் பல. ஒவ்வொரு மதமும் தத்தம் திருமறை பற்றி, அதன் தோற்றம் பற்றி வெவ்வேறாக விவரிக்கின்றது. இவற்றினுள் திருவிவிலியம் அல்லது பரிசுத்த வேதாகமம் தனித்துவமானது, கடவுளின் வெளிப்பாடு வரலாறாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஒருவன தன் தந்தையின் உணர்வினையும், சிந்தையும் எவ்வாறு அறிந்து கொள்ளுகிறானோ, அப்படியே கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவு தந்தை மைந்தன் உறவாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பிதாவாகிய இறைவனின் நோக்கம் - அவரது அனைத்துப் படைப்பின் மூலமும், அதில் மகுடப் படைப்பாக மனிதன் படைக்கப்பட்டு - படைப்புக்களைச் சுயாதீனமாக ஆண்டு கொள்ள சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டதினால் அந்த உறவு விளங்குகின்றது. தந்தையுடன் மைந்தன் மகிழ்ந்திருப்பது அவர்களிடையே இருக்கும் அன்பின் உறவில் நிலைத்திருக்கும் போது உணரப்படும் ஒன்று. இந்த சுதந்திரம் மனிதனை விட்டு கடவுளின் படைப்பின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்திய திருமறை மனிதனுள் பாவம் புகுந்தவரலாற்றையும் தருகின்றது. ஆதி மனிதனிடமே பாவம் புகுந்துவிட்டது. என்றும், கீழ்படியாமையே அதற்குக் காரணம் என்றும், தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

மனிதனுள் பாவம் புகுந்தபோதிலும் கடவுளுடைய அன்பு மறுக்கப் படவில்லை. மனித சுதந்திரம் பறிக்கப்படவுமில்லை. அவன் சுதந்திரமாகவே நன்மை, தீமையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பிதாவாகிய இறைவனின் திட்டம். திருமறை அடிப்படையாகவே வலியுறுத்தும் செய்தி - கடவுளுடன் சார்ந்து வாழ்ந்தால், ஆசீர்வாதம், மறைந்து வாழ்ந்தால் சாபம், மனிதன் தீமையில் விழுந்தபோது - உடன்படிக்கை பண்ணும் கடவளாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தினார். ஒரு சந்ததியைத் தெரிந்து அவர்களுடாகத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். ஒரு சந்ததியினைத் தெரிந்து

கொண்டார் என்பது வரலாற்று ரூபமாக திருமறையில் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது. எகிப்தில் அடிமைகளாக இருந்த இஸ்ரவேல் மக்கள் - மோசே மூலமாக மீட்டு கற்பனைகளை உடன்படிக்கைப் பொருளாக கொடுத்து - உறவுப் பாலத்தைத் தொடர்பு படுத்தினார். ஆனால் இந்த உடன்படிக்கை மீறப்பட்டு தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட இந்த சந்ததி இருகூறானது. இதனால் மீண்டும் அடிமைத் தனம் என்னும் சாபம் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. மனுக்குலம் மீட்பை வேண்டி - வானத்தைப் பார்த்து நின்றது.

அப்போது வார்த்தையாலும், உடன்படிக்கையினாலும் வெளிப் படுத்தின பிதாவாகிய இறைவன் - மனித வடிவில் மைந்தனாக வந்தார். கன்னிமரியின் மடியினில் தவழ்ந்தார். மைந்தர்களாக வாழ வேண்டிய மனுக்குலம், எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதனை மைந்தனாக மனித உருவில் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். இதனால் பிதாவின சித்தம் மைந்தனில் எப்படி விளங்க வேண்டும் என்பதற்கு அவர் மாதிரியானார். பணியின் முதல் அறைகூவலாக மனந்திரும்புங்கள் தேவனுடைய இராச்சியம் சமீப மாயிருக்கிறது என்றார். இறையரசை நிறுவி அனைத்து மனுக்குலமும் இறைமக்களாக வாழ வழிவகுத்தார். இறையரசுக்கான வாழ்வினை உவமைகளினூடாகப் போதித்து விளக்கினார். பிதாவாகிய இறைவனுக்கும், குமாரனாகிய கிறிஸ்துவுக்கும் மனுக்குலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பினை திராட்சைத் தோட்ட உவமை மூலம் அற்புதமாக விளக்குகிறார். இது பரிசுத்த வேதாகமம் தரும் அற்புதமான செய்தி. இறைமகளாக வந்த இயேசு கிறிஸ்து தனதுசரீரத்திலும், இரத்தத்திலும் உடன்பாடு பண்ணுவதன் மூலம் அனைவரையும் இறைமக்களாகக்காண திருச்சித்தம் கொண்டார். இறையரசுக்குள்வாழ்வதே மீட்பின் வாழ்வு, இது மனந்திரும் புதலினால் கிடைக்கும் வாழ்வு. மனந்திரும்புதல் என்பது, பழையவைகளை களைந்து, புதியவைகளைத் தெரிந்து கொள்வதாகும். கிறிஸ்துவின் மரணமும், உயிர்த்தெழுதலும் மனந்திரும்புதலினால் ஏற்படும் மீட்பின் வாழ்வினை விளக்குகின்றது.

இந்த வாழ்வினை அனைத்து மனுக்குலமும் காண வழிவகுக்கும் பணியினை அப்போஸ்தலர்களினூடாக திருச்சபைக்குக் கொடுத்தார். திருச்சபை பேதுருவின் தலைமையில் நிறுவப்பட்டதாகப் பார்க்கின்றோம். உண்மையாகவே நீர் தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்னும் பேதுருவின் உண்மையான விசுவாசத்தில் திருச்சபை கட்டப்பட்டது. எனவே, திருமறை வெளிப்படுத்தும்மேசியாவும், திருச்சபையின் நாயகனும் கிறிஸ்துவே, பிதாவை ஒருவனும் ஒருபோதும் கண்டதில்லை என்று கூறிய கிறிஸ்து - நான் பிதாவிலும் பிதா என்னிலும் இருக்கிறதை அறிவீர்களா? என்றார். இதன் மூலம் ஆதியில் அனைத்தையும் படைத்த வரும், புதிய படைப்பாளரும், இறையரசின் இராஜாவாக விளங்குவரும் கிறிஸ்துவே. சரீர மரணத்துடன் வாழ்வு முடிவது இல்லை என்றும் இறையரசில் வாழும் வாழ்வு நித்தியமானது என்றும், வாழ்வினை அர்த்தமுள்ளதாகக்கிருக்கின்றார். அவரது உயிர்த்தெழுதல் அதனைத் தெளிவுபடுத்து கின்றது. எனவே இறைவன் தந்த திருச்சபை நாயகனாம் கிறிஸ்துவை - அவர் காட்டிய நெறியில் வாழ்ந்து, நாம் வாழும் இவ்வுலகத்தை இறையரசுக்குள் காணவாரீ!

தன்னை ஈந்த தலைவன்

ஈகை என்ற பதத்திற்கு கொடை, தர்மம், காணிக்கை என்று பல அர்த்தங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஈகை பற்றி கிறிஸ்து கற்பித்த போதனைகள் என்ன? என்பதனை முதலில் அறிந்து கொள்வது சாலச் சிறந்தது. ஏனெனில் அவர் தன்னை அனைத்து மக்களுக்காகவும் ஈந்தவர். அவரில் நிலை கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் புதுவாழ்வ பெற்றனர். ஈதலின் சிறப்பு அவர் காட்டியவாழ்வில் முதன்மையானது. அதிலும் மக்களை மீட்பதற்கு மைந்தனாம் கிறிஸ்து இயேசுவை இவ்வுலகிற்கு ஈந்த பிதாவாகிய இறைவனின் அன்பு போற்றுதற்குரியது.

“உங்களுக்குண்டானவைகளிலிருந்து பிச்சை கொடுங்கள் அப்பொழுது சகலமும் உங்களுக்கு சத்தமாயிருக்கும்”(லூக் 11:41) இந்த வசனம் எமக்கு எதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. எம்மிடம் உள்ளதை அடுத்தவனுக்குக் கொடுப்பதே ஈகை, எம்மிடம் இல்லாததை அடுத்தவனுக்குக் கொடுப்பது ஒருபோதும் ஈகையாகாது என்ற உண்மை இதனால் தெளிவாகிறது. எருசலேம் அலங்கார வாசலில் கால் ஊனமுற்ற பிச்சைக்காரன் ஒருவன் பேதுருவிடமும், யோவானிடமும் பிச்சை கேட்டபோது போதுரு சொன்னது என்ன? வெள்ளியும் பொன்னும் எங்களிடம் இல்லை என்னிடம் உள்ளதை உனக்குக் கொடுக்கிறேன் என்றான். பின் அவனது வலது கையைப் பிடித்து நசரேயனாகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே எழுந்து நட என்று சொல்லி தூக்கிவிட்டான். அவன் குதித்தெழுந்து நடந்தான் இந்த சம்பவம் எமக்குள்ளே எப்படிப் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த சம்பவம் எமக்குப் பல செய்திகளைத் தருகிறது. எமக்கு இந்த சம்பவத்தில் அற்புதம் மேன்மையாகக் காணப்படலாம். ஆனால் அந்த அற்புத்தைவிட மேலானது, பேதுருவிடமும், யோவானிடமும் காணப்பட்ட கிறிஸ்துவைப்பற்றிய விசுவாசமாகும். இவர்கள் பொன்னையும்,

வெள்ளியையும் விட கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தையே மேன்மையானதாகக் கொண்டனர். “ஞானத்தைக் கண்டடைகிற மனுஷனும் புத்தியைச் சம்பாதிக்கிற மனுஷனும் பாக்கியவான்கள், அதின் வர்த்தகம், வெள்ளி வர்த்தகத்திலும், அதின் ஆதாயம் பசும்பொன் வர்த்தகத்திலும் உத்தமமானது” (நீதி 3:13)

இந்த நீதிமொழிகளின் வார்த்தைக்கிணங்க பேதுருவும், யோவானும் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருப்பதை ஞானமாகக் கருதிக்கொண்டார்கள். இந்த ஞானமே கிறிஸ்தவர்களிடமும், திருச்சபையிலும் காணப்பட வேண்டும் என்ற உண்மை இதனால் விளங்குகிறது.

கால் ஊனமுற்றதினால் பிச்சையேற்று வாழ்ந்தவன் குணமடைந்த வனாக பிச்சையேற்று வாழும் வாழ்வைவிட்டு சுயமாக வாழும் வாழ்வு பெற்றான். ஆதித்திருச்சபையில் அப்போஸ்தலர் பணியில் இத்தகைய அற்புத செயல்கள் காணப்பட்டது. இதனால் பணியில் இத்தகைய அற்புத செயல்கள் காணப்பட்டது. இதனால் யூத பிரதான ஆசாரியரும், மூப்பர்களும் குழப்ப மடைந்தனர். அப்போஸ்தலர்களிடம் அவர்கள் “எந்த வல்லமையினால், எந்த நாமத்தினால் இதனை செய்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். (அப்.4:7) அதற்கு அவர்கள் “உங்களால் சிலுவையில் அறையப்பட்டவரும் தேவனால் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டவருமாகிய நசரேயனாகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவினாலே” என்றார்கள். கிறிஸ்து ஈந்த வல்லமையே அதனை நடப்பித்தது என்று சாட்சி பகர்ந்தனர். கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்து கொன்றதோடு அவரது கிரியைகளும் முடிந்தது என்று எண்ணிய பிரதான ஆசாரியர்களும், மூப்பர்களும் அப்போஸ்தலர் பணிகண்டு வியந்தனர்.

ஈயின் விழுமியம் ஆன்மீகவளம் பெறுதலாகும். “இந்த ஏழை விதவை மற்றெல்லாரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாகப்போட்டாள்”... (லூக். 21:3) ஆலயத்தில் காணிக்கை செலுத்துவதைப்பார்த்த இயேசு காணிக்கை செலுத்தியவர்கள்தான் செல்வத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை தேவனுக்கென்று காணிக்கை போட்டார்கள். ஆனால் இந்த விதவை தன் வறுமையிலிருந்து தன் ஜீவனத்துக்கு உண்டானதெல்லாம் போட்டாள் என்றார். அந்த ஏழை விதவை தன்னையே காணிக்கையாக ஒப்புக் கொடுத்தள். இதன் மூலம் ஒருவன் தன்னையே கடவுளுக்கென்று காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஒருவன் தன்னையே காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுத்தல் என்பது அவனின் சுயநலம் கருதாத பணியாகும். இதனைசுயே சுய ஒறுப்பு என்றும் கூறுவதுண்டு. இந்த சுய ஒறுப்பின்

விழுமியமாக ஆன்மீக வளத்தைப் பெறுகிறோம். விளக்கு எண்ணையை எரித்து ஒளிதருவது போல், சுயநலம்கருதாத பணி ஆன்மீக வளத்தைத் தருகிறது.

ஈகையின் சிறப்பு அதன் விழுமியங்களினால் அறியப்படும், தாவிது அரசன் ஆண்டவருக்கு என்று ஒரு ஆலயம் கட்டுவதற்கு தீர்மானித்தான். அவ்வாலயதிற்கு என்று உலகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் விலையேறப்பெற்ற உலோகங்களையும், விலையேறப்பெற்ற கற்களையும் ஈகைப் பொருட்களாகப் பெற்றுக் கொண்டான் ஆனால் ஆலயம் கட்டும் பணியை அவனால் நிறைவேற்றமுடியாது போனது. அவன் தனது மகன் சாலோமோன் மூலமாக அதனை நிறைவேற்ற விரும்பினான். அப்படியேசாலோமேன் அரசன் தேவாலயத்தை கட்டிப் பிரதிஸ்டை பண்ணினான். இன்று அந்த ஆலயம் இடிக்கப்பட்ட நிலையில் இரக்கிறது. ஆனால் இன்றும் இப்படியான ஆலயங்கள் கட்டப்படுவதற்கு பெருமளவில் ஈகைப்பொருள்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஈகைப்பொருட்கள் வந்துசேருகிறது. தேவாலயங்களும் கட்டப்படுகிறது. ஆனால் ஆண்டவராகிய இயேசு கற்றுத்தந்த ஈகை பற்றிய போதனை செயலில் இல்லை.

அழைப்பு அற்பணம் என்பன உரைக்கப்படாமல் திருச்சபைகள் பிழைப்புக்கு வழிகாணும் ஸ்தலங்களாக மாறிவிட்டது. கீரைக்கடைக்கு எதிர்க்கடை போல அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக தேவாலயத்திற்கான அத்திவாரமிடப்படுகிறது. அதனை இன்று எங்கும் காணலாம். ஆனால் அந்த அத்திவாரமிடுகிறவர்களிடம் கிறிஸ்து இல்லையே. அங்கேயும் ஒருவகையான ஈகைச்செயல்கள் நடைபெறுகிறது. அந்த ஈகைச் செயலுக் கான வல்லமை எங்கிருந்து கிடைக்கிறது? என்று அன்று ஆதித்திருச்சபை யில் அப்போஸ்தலரிடம் பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பர்களும் கேட்டது போல் இன்று கேட்கப்பட்டால் அது, நசரேயனாகிய இயேசுக் கிறிஸ்து ஈந்த வல்லமை என்று கூறமுடியுமா? கிறிஸ்துவின் ஸ்தானா பதிகளாக கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டியவர்கள் அதை விட்டு வேறு நிலைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். பணம் இறைக்கும் ஸ்தாபனங்களை காண்பதும், அதன் முகவர்களா பணியாற்ற தெரிந்து கொண்டார்கள்.

கிறிஸ்து சொன்னார் “உங்களுக்குண்டானவை களிலிருந்து பிச்சை போடுங்கள் அப்பொழுது சகலமும் உங்களுக்கு சுத்தமாயிருக்கும் என்றார். ஆனால் பணம் இறைக்கும் ஸ்தானங்களின் முகவர்களாக அவர்கள் இருந்து பிச்சை போடுவதனால் சகலமும் அசுத்தமாய் விடுகிறது. சுயநலம் கருதாது ஆற்ற வேண்டிய பணியில், பொது நலப்பணி என்ற போர்வையில் அது சுயநலப்பணியாகி விடுகின்றது. தன்னிடமுள்ளதை அடுத்தவனுக்குக் கொடுப்பதே உண்மையான ஈகை. அடுத்தவனிடமிருந்து அடுத்தவனுக்கு ஈவது அது ஈகையின் பணியல்ல அது முகவரின் பணி தன்னை ஈந்த தலைவனாகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவின் பணி அனைத்துலக மக்களையம் மீட்கும்பணி. அந்த மீட்கும் பணிக்காக தன்னையே கிரயப்பொருளாக அன்பின் பெருக்கத்தினால் ஈந்தார். இழந்து போன தேவசாயலை மீண்டும் பெற நமக்காக ஒரு உடன்படிக்கையை அன்பின் விருந்து மூலமாக ஈந்தார். கீழ்ப்படியாமையினால் தன் சாயலை இழந்த மனுக்குலம் சிலுவை பரியந்தம்கிறிஸ்துவின் கீழ்படிதலினால் இழந்து போன சாயலை மீண்டும் பெற்றது. கடவுளின்மைந்தனாக வந்த அவர் தனது சரீரத்தையும், இரத்தத்தையும் உடன்படிக்கைப் பொருளாக நமக்கு ஈந்து நம்மை கடவுளின் மைந்தர்களாக்க திருச்சித்தம் கொண்டார்.

ஈகையின் சிறப்பு சுய ஒறுப்பினால் வெளிப்பட வேண்டும் இந்த சுய ஒறுப்பின் காலம் தபசுநாட்களில் மாத்திரம் தொடங்கி முடிவதல்ல. நமது வாழ்நாள் முழுவதுமே சுய ஒறுப்பின் காலமாகக் கருதப்பட வேண்டும், சாம்பற் புதன் கிழமையிலிருந்து நாம் கடைப்பிடிக்கும் தவக்காலம் ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவின் சிலுவைமரணத்துடன் முடிவடைந்து விடுகிறது. தன்னையே நமக்காக ஈந்த தலைவன் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை, பாடுகள், மரணம், உயிர்தெழுதல் பற்றி சிந்தித்துப்பார்க்கவும், நமது வாழ்க்கையை தற்பரிசீலனை செய்து சீர்ப்படுத்திக் கொள்ளவுமே இந்த தவசு நாட்கள் தரப்பட்டிருக்கிறது. வீண் ஆடம்பர செலவினங்கள் ஒறுத்தல், நாளாந்த உணவை ஒறுத்தல் போன்ற ஒறுப்பானவுகள் சாதாரண மாக தவசு நாட்களில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. தபசு நாட்களின் இறுதியாக தலைவன்இயேசுக் கிறிஸ்துவின் உயிர்தெழுதல் மகுட நிகழ்வானது. அப்படியே நாமும் தபசு நாட்களை ஏற்றபடி கடைப்பிடித்து புது வாழ்வு காண வேண்டும்.

கட்டாய மதமாற்றத் தடைச்சட்டம்

கட்டாய மதமாற்றம் வரலாற்றில் எப்போது தோன்றியது என்பதனை நாம் ஆராய்வது முதலில் நல்லது. அந்தக் கட்டாய மதமாற்றம் எந்த சூழ்நிலையில் எழுந்தது என்பதனையும் சற்று நோக்கவேண்டும். வரலாற்றில் மாற்றங்கள் பலவிதத்தில் பலவிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருக்கிறது. நாட்கள் மாறுவதை ஏற்றுக்கொள்ளும் நாம் மாற்றங்களையும் சந்தித்தேயாக வேண்டும் “அன்று போல் இன்று நாம் இல்லையே” என்பது வரலாறு தரும் பாடம். இதற்கான காரணங்களை எவராலும் மதிப்பீடு செய்ய முடியாது. இம்மாற்றம் வினாடிக்கு வினாடி, நிமிடத்திற்கு நிமிடம், மணித்தியாலத்திற்கு மணித்தியாலம், நாளுக்கு நாள் என்று பல நிலையில் நோக்கலாம். எனவே மாற்றம் என்பது மறுக்கமுடியாத நிகழ்வு. மாற்றம் மறுக்க முடியாதது போல மனமாற்றமும் மறுக்க முடியாத ஒன்று “அன்று போல் இன்று நாம் இல்லையே” இது ஒரு சினிமாப் பாடலின் ஒரு அடி. இப்பாடலில் மனித உணர்வு மனித மனதில் ஏற்பட்ட மனமாற்றத்தையே பிரதிபலிக்கிறது. எனவே மாற்றம், மனமாற்றம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை மனமாற்றம் உண்டு என்றால் ஏன்? மதமாற்றம் ஏற்படக்கூடாது. மதங்கள் என்பது இறையிணைவுக் கருத்துக்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இக் கருத்துக்கள் அவ்வவ் மதத்தின் செயல்பாடுகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. சமூக நிகழ்வுகளில் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் போது, சமூகமட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் வெவ்வேறு மதக் கருத்துக்களில் உள்ள வேறுபாடுகள் மன மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகிறது. அவ் மனமாற்றம் இறுதியில் மதமாற்றமாகி

விடுகிறது. ஒரு முகப்பட்ட இறையிணைவுக் கருத்துக்கள் மதங்களில் காணப்படுவதில்லை.

விதியை நம்பும் மதத்தவர்கள் மாற்றங்களை ஒருபோதும் விரும்பமாட்டார்கள். மன்னிப்பு, மீட்பு, மறுவாழ்வு உண்டு என்று நம்பும் மதத்தவர்கள் மாற்றத்தை விரும்புவர். விதியின் செயல்பாடுகள் கிரகப் பலன்களால் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. படைத்தவன் தான் விதித்தபடி ஆட்டுகிறான். நாங்கள் ஆடுகிறோம் என்பது சில மதத்தவர்களின் பொதுவான நம்பிக்கை. அன்பின் உடன்படிக்கை மூலம் மனிதனை இழந்த நிலையிலிருந்து (பாவத்திலிருந்து) மீட்கிறார். இதனால் இறைவனின் அன்பு, இரக்கம், கிருபை விளங்குகிறது. இது இன்னொரு மதத்தின் நம்பிக்கை. இது போன்ற வேறுபட்ட நம்பிக்கைகள் பல மதங்களில்க் காணப்படுகிறது. எனவே மதக் கருத்துக்கள் சங்கமிக்கும் இடத்தில் இந்த மனமாற்றம் மதமாற்றமாகிவிடுகிறது. இதனை யாரும் தடைசெய்ய முடியுமா?

கட்டாய மதமாற்றம் என்பது வரலாற்று செயல்பாடாக நிகழ்ந்த ஒரு சூழ்நிலையை நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம். அது பக்தி இலக்கியம் எழுந்த காலமாகும். இது கி.பி 600^{ம்} ஆண்டு முதல் 900^{ம்} ஆண்டைக் குறிக்கும் அறநெறி வாழ்க்கையின் வரம்புமீறி வாழ்வியல் நெறி தவறிக் காணப்பட்ட காலம். வாழ்வியல் நெறி தவறினதால் துறவற சிந்தனைகளும், ஜீவகாருண்ய சிந்தனைகளும் எழுந்தது அந்த சிந்தனைகள் பௌத்த சமண மத சிந்தனைகளாக மக்களை கவரும் விதத்தில் வளர்ச்சி கண்டது. இதனால் பலர் மனமாற்றம் பெற்று சமணர்களாகவும், பௌத்தர்களாகவும் மதம் மாறினர். இதற்கு சாதகமாக விளங்கியது அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட தமிழ்க் காப்பியங்கள் அக்காப்பியங்களில் சிறப்பானது சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்பன இந்த துறவற சிந்தனைகள் இல்லறத்தின் சிறப்பைக் குறைவுபடுத்திச் செய்தது என்று கருதப்பட்டது. வழிபாட்டின்போது யாகபலியாக உயிர்ப்பலி செலுத்துவது தவறு என்று கடிந்துரைக்கப்பட்ட காலம் அது. இக்காலத்தில் சைவம், வைஷ்ணவம் ஆகிய மதங்கள் தேய்வடைந்து போனதால் புத்தெழுச்சி காணப்பட

வேண்டிய தேவையேற்பட்டது. இக்காலத்தில் சைவமதம் காக்கப்பட உழைத்தவர்கள் நாயன்மார்கள். வைஷ்ணவமதம் காக்கப்பட உழைத்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். இவர்களால் சமணம், பௌத்தம் ஆகிய மதங்களைத் தழுவியவர்களை வலுக்கட்டாயமாக அரசர்களின் செல்வாக்குடன் சைவர்களாகவும், வைஷ்ணவர்களாகவும் மதம் மாற்றப்பட்டனர். மதம் மாற விரும்பாதவர்கள் கழுவில் ஏற்றி துன்புறுத்தப்பட்டனர் இது வரலாறு சொல்லும் உண்மை.

மதம், கலாச்சாரம் என்பன மாற்றமடைய அந்நியர்களின் குடியேற்றமும் காரணமாக இருந்தது இந்தியாவினுள் முதலில் குடிபுகுந்த அந்நியர் ஆரியர்கள். இவர்கள் ஆர்மீனிய மலைத்தொடர் நாகரீகத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இவர்களது இந்திய வருகையால் வடக்கே ஆரியர்கள் என்றும், மூத்த குடியினராகிய திராவிடர் தெற்கேயும் தள்ளப்பட்டனர். இது வரலாறுதரும் உண்மை. இந்திய மதங்கள் பலவாக இருந்தபோதிலும் வடபாரம்பரியமாக வைஷ்ணவமும் தென்பாரம்பரிய மதமாக சைவமும் விளங்குகிறது.

இந்தியாவில் ஆரியரைத் தொடர்ந்து இஸ்லாமியர் உட்புகுந்து குடியேறினர். இவர்களது முக்கிய தொழில் வியாபாரமாக இருந்தது. ஆனால் அவர்கள் தாம் வாழும் இடங்களில் தம் இனத்துடன் கூடிவாழ்ந்தனர். வழிபாட்டுச் சூழலையும் அதற்கேற்ப அமைத்துக்கொண்டனர். ஏனைய இந்திய மக்களின் மொழிகளைக் கற்ற அவர்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர். காலப்போக்கில் அவர்களது நடவடிக்கைகள் நாட்டினைத் துண்டாடும் நிலைக்குள்ளானது. இதனால் இந்தியா பாக்கிஸ்தான் என்றும், பங்களாதேஷ் என்றும் வெவ்வேறு நாடாக பிரிவுபடக் காரணமாயிற்று. இன்று பாக்கிஸ்தான் பங்களாதேஷ் என்பன இஸ்லாமிய நாடாக மாற்றம் பெற்றது. அயோத்திப் பிரச்சனை இன்று மதப்பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது.

மதமாற்றம் நடைபெற்ற இன்னுமொரு சூழ்நிலையினை நாங்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். அது ஐரோப்பியர் கிழக்கு நாடுகளுக்கு அதாவது இந்தியா இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு கி.பி 15ம் நூற்றாண்டளவில் வருகை தந்த காலம். அவர்களின் வருகைக்கு ஒரு பின்னணியிருந்தது. ஆனாலும் அவர்கள் இந்தியா, இலங்கை வருகையினால் அவர்கள் கறுவா, கராம் பு போன்ற

வாசனைத்திரவியங்களை பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இதன் காரணமாக இவற்றை அதிகமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கொம்பனி ஒன்றினை ஸ்தாபித்தனர். இவ்வர்த்தகத் தொடர்பால் மேலும் பல ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்தனர். காலப்போக்கில் ஐரோப்பியருடன் வந்த கிறிஸ்தவ குருமார் சூழ வாழ்ந்த மக்களுக்கு சமூகப் பணியாற்றினர். இதனால் கிறிஸ்தவ மதம் அவர்களிடையே பரவலாயிற்று. கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவியவர்கள் விசேட சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டர். இதனால் கிறிஸ்தவ மதம் மேலும் அவர்களிடையே வளர்ச்சியடைந்தது. பின்னர் ஐரோப்பியரின் ஆட்சியின் போது கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினவர்கள் அரச ஊழியர்களாகவும் பணி புரிந்தனர். இப்படியாக கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினவர்கள் சிலர் உண்மையாகவே மனமாற்றம் காரணமாக மதம்மாறி கிறிஸ்தவர்களானார்கள். வேறு சிலர் சலுகை காரணமாக மதம் மாறியவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இவ்வகையான மதமாற்றங்களை கட்டாய மதமாற்றம் என்ற பட்டியலில் சேர்க்கமுடியுமா?

கட்டாயம் என்பது ஒருபோதும் ஒரு சமூக நிலையைத் தரமாட்டாது. கட்டாயப்படுத்தப்படும் எந்த விடயமும் தீய விளைவுகளையே தரும். அல்லது அதன் எதிர்விளைவுகளைத் தரும். இது நாம் வரலாற்றில் சந்திக்கும் அனுபவமாகும். சட்டங்கள் சிலவிடயங்களை கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு போடப்படுகிறது. ஆனால் அதேவேளையில் அதற்கான எதிர்த்திட்டங்களும் உருவாகிவிடுகிறது. சிந்திக்கும் ஒவ்வொருவனிடமும் இதனைக் காணலாம். எனவே சட்டங்கள் ஒரு நிரந்தரத் தீர்வைத் தரமாட்டாது. சமூக நட்படிக்கைகளில் பல காரியங்கள் தடைபண்ணப்படவேண்டும். அவற்றிற்காகப் போடப்படும் தடைகள் சட்டம் என்று பொருள் பெறுகிறது. இத்தடைகள் மீறப்படும்போது தண்டனை பெறவேண்டி வரும். கட்டாய மதமாற்றத்தடைச்சட்டம் மீறப்பட்டால் அது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகி விடுகிறது. மனமாற்றம் காரணமாக ஒருவன் மதம் மாறினால் அது தண்டனைக்குரிய குற்றமா? அல்லது சலுகைகள் பெறும் பொருட்டு மதம் மாறினால் அதுவும் தண்டனைக்குரிய குற்றமா?

சமுதாயக் கட்டுக்களாக மூடநம்பிக்கைகள் சாதி வித்தியாசம் ஆணாதிக்கம் போன்ற தீமைகள் மதங்களுக்குள் உண்டு அதிலிருந்து விடுபட மனிதனுக்கு உரிமை இல்லையா? அது குறித்து சிந்தித்து மனமாற்றம் அடைய மனிதனுக்கு உரிமையில்கையா? சமுதாயக் கட்டுக்களுக்கும், மூட நம்பிக்கைக்கும் சாதி வித்தியாசத்திற்கும் மதம் காரணமாக இருக்கிறது என்றால் கட்டாய மாற்றம் ஒன்று மதத்தில் நிகழத்தான் வேண்டும். புதிய மானிடம், புதிய சமுதாயம், புதிய உலகம் என்பன இன்று மக்களின் எதிர்பார்ப்பாக வேண்டும். இவ் எதிர்பார்ப்புக்கான மனமாற்றத்தினால் ஏற்படும் மதமாற்றம் இன்று நமக்குத் தேவையானதே. கட்டாய மதமாற்றத் தடைச்சட்டம் ஏட்டளவில் நின்று விடும். அதன் எதிர்விளைவாக கட்டாய மதமாற்றம் தேவை என்று புலப்படும் காலம் விரைவில் வரும்...

நற்செய்தியாக வந்த மைந்தன்

1. நற்செய்தியாக வந்த நரர் மைந்தனே - கிறை சீத்தம்

நிறைவேற வந்த அருள் மைந்தனே

மனுமக்கள்யாவும் தம் பிள்ளைகள் என்று போற்றவே தன் - ஒரே மகனை

மனுமகனாக்கி மகிழ்ந்தார், மரியின் மடியில்

மனுமகனாக்கி மகிழ்ந்தார் கன்னி மரியின் மடியில்

மனுமகன் தந்தை யார்? என்ற குறை நீக்கியே

மரியுடன் யோசேப்பை கிணைத்து மகிழ்ந்தார் - நற்செய்தியாக

2. உலகுக்கொளியாக வந்தவர் என்று சாற்றவே அன்று - தாரகை

உலகுக்கொளி கொடுத்து சத்திரத்தை நோக்கி நின்றது - அவர் பிறந்த

சத்திரத்தை நோக்கி நின்றது - பாமரமும், பக்தமும்

சத்திரத்தை நோக்கிச் சென்றனர் - பாலகளை

சத்திரத்தல் தாழ்ந்து வணங்கி நின்றனர்.

சத்தியர் கிவர்தான் என்று சகலரும் அறிய - சாஸ்திரிகளும்

சத்திரத்திற்கு தாரகை ஒளிநோக்கி வந்தனர் - நற்செய்தியாக

3. நற்செய்தியின் கரு நிலைவாழ்வு என்ற மாறாத சத்தியத்தை

நற்செய்தியாக மனுமக்கள் மகிழ்ந்து போற்ற - கிறைமகனாக

கிறங்கி வந்த மனுவேலா பாவ மக்களுக்காக,

கிறங்கி வந்த பாலா, உன் கிரக்கம் கண்டு - உமது

கிரக்கம் பெற தாழ்ப்பணிந்து நிற்கிறோம் பாடும் - பரத்தின்

கிரக்கம் மன்னிப்பு என்ற மாண்பான செயலை - பந்தியில்

கிணைத்து பரம வாழ்வுக்கு வழிவகுத்தீரே - நற்செய்தியாக

மனமாற்றம் வேண்டும்

மனமாற்றம் வேண்டும் என்மகனே, என்மகளே - நல்

மனமாற்றம் வேண்டும்.

மாசுறு மாநிலத்தில் மாசுற்று மகிழ்ந்து வாழ

மாசில்லா மனுவேலன் உதித்த காரணத்தை எண்ணி - மனமாற்றம்

கூகசாக வாழ்வை எண்ணி மாசுடன் வாழ்ந்தவர்கள்

மாசு நீக்கி மகிழ்ந்து வாழ சூயதோர் உலகம் தந்து - அங்கே

கூசு நீக்கிய சூயவர்களாக சூதர்கள் போல் வாழும் - வழி

மாசுற்ற மக்களாக்க மனமாற்றம் வேண்டும் என்ற - மனமாற்றம்

புத்துயிர், புதுவாழ்வு, மறுவாழ்வாக வேண்டும் - என்ற

புதுவாழ்வுப் போதனையை மனமாற்றத்தில் காண - மரிக்கும்

புத்துயிர் பெற்று நிலைவாழ்வு வாழும் நிமலன்யேசு - தந்த

புதுவாழ்வுப் போதனை மனமாற்றம் வேண்டும் - என்ற - மனமாற்றம்

இராகம்:- சலாட்டை
தாளம்:- மிஸ்ராஸ்பு

எடுப்பு

கிறங்கி வந்த அன்பே - கன்னி
மரியின் மடியில் தவழ்ந்த அன்பே
கிருளைப் போக்கிய அன்பே
ஒளியின் வடிவாய் உதிர்த்த அன்பே

துணை எடுப்பு

தாளம்:-

திஸ்ரநடை

பாரும் ஐயா நம் நாட்டை பாரும் ஐயா
பாலகனாய் வந்தவரே பாரும் ஐயா
தீரும் ஐயா நம் அவலம் தீரும் ஐயா
யாரிடம் நாம் போவோமையா

தொடுப்புகள்

1. கிரக்கம் காட்டிய அன்பே - பாவ
விடுதலை தர வந்த அன்பே
கின்னல் போக்கிய கினிய அன்பே
விண்ணுலகம் தந்த அன்பே

- பாரும் ஐயா

.....

2. வருவேன் என்று சொன்ன அன்பே
வருகையை கின்று தாரும் அன்பே
வார்த்தையாக வந்த அன்பே - என்றும்
மெய் வாழ்வு தந்த அன்பே

- கிறங்கி வந்த

.....

மன்னன் வரவேண்டும்

1. மன்னன் வரவேண்டும் இந்த மண்ணுக்கு - மனுக்குலம்
மதித்து வாழ மன்னன் வரவேண்டும்
மக்கள் பாவம் போக்கும் மகத்தான் மன்னா - உன்
மகிமையை இந்த மண் கண்டு போற்ற - மன்னன்
2. அன்பென்னும் ஆயுதம் தரித்த மன்னன் வரவேண்டும் - கிறை
அன்பே நம்மை வந்தாளவேண்டும் - கிறை அன்புக்கு
ஈடாக எதுவுமில்லை என்பதனை, மக்களின் - கறைபோக்க
ஈடாக குருசீனிலே தன்னுயிர் ஈந்த - மன்னன்
3. மரிமடியில் அன்று வந்த மன்னன் - என்றும்
மரிப்பதில்லை என்று மக்கள் புகழ்பாட - கின்று
மன்னன் வரவேண்டும் மனித உட்களத்தில்
மன்னன் தரவேண்டும் நல்மன மாற்றத்தை - மன்னன்
4. வருகை தந்தவர் வருவார் என்பதனை - கின்று
வருகை தந்து மகிழ்ச்சி தாரும் கிறைவா - உம்
வருகையின் காலம் காணும் கிந்நாளில் - கிறைமகனாக
வருகை தந்து நம்மை ஆளும் கிறைவா - மன்னன்
5. திருச்சபை ஒன்றாக வேண்டும் உம்திருச்சீத்தம் - நிறைவேற
திருச்சபை ஒன்றாக வேண்டும் - அருளும் உம்
அருட் கொடைகள் ஆறாக ஓடவேண்டும் - அதற்கு
அருட் தொண்டர்கள் திருச்சபையில் எழவேண்டும் - மன்னன்

நூலாசிரியர் அருள் திரு. V. N தர்மகுலசிங்கம் உடுப்பிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் கல்லூரியின் பழைய மாணவர். இவர் தனது இறையில் கல்வியை மதுரை இறையியல்க் கல்லூரியில் கற்று B.Th.B.Ed ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றார் இவர் சமயப் பணியிலும், சமுதாயப் பணியிலும் ஈடுபாடுடையவராக விளங்கினார். மருதனார்மடம் இறையியல்க் கல்லூரியிலும் நான்கு ஆண்டுகள் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். கலைத்துறையிலும் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். மன்னிக்க வந்த மாமன்னன், மதங்களும் மதநம்பிக்கையும், டொக்டர் சத்தியா என்னும் சுவிசேட நாடகம் போன்ற சிறு நூற்களை எழுதியிருக்கிறார். இவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள், கவிதைகள், பாடல்கள் சில இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.